

GAZETA LWOWSKA

Wychodzi codziennie o godzinie 5 po południu z wyjątkiem dni poświęconych.

Numer pojedynczy kosztuje w mieście 10 hal., pocztą 16 hal. — Biura Redakcji i Administracji ulica Czarnieckiego 1. 12. — Ekspedycja miejscowa w Agencji dzienników St. Sokółowskiego. Pasaż Hausmanna 1. 9. — Listy należy frankować.

Reklamacje otwarte wolne od opłaty.
Telefon Redakcji nr. 8.

Prenumerata z przesyłką pocztową wynosi rocznie 32 K., półrocznie 16 K., kwartalnie 8 K., miesięcznie 2 K. 70 h. — W mieście: rocznie 24 K., półrocznie 12 K., kwartalnie 6 K., miesięcznie 2 K. — Prenumerata zagraniczna: W Niemczech 3 K. 20 h. miesięcznie. We wszystkich innych państwach 3 K. 80 h. miesięcznie.

„Przewodnik naukowy i literacki“, dodatek miesięczny do „Gazety Lwowskiej“, otrzymują cało- i półroczni abonenci bezpłatnie, jednakże ci tylko, którzy prenumerują od 1 stycznia do końca czerwca lub od 1 lipca do końca grudnia, ówczesni i miesięczni za dopłatą pierwszą 1 K. 50 h., drugą 60 h. „Przewodnik“ prenumerowany osobno kosztuje 8 K.

Jednorazowe inseraty obliczają się po 14 hal. kilkorazowe po 12 hal. od miejsca 1 wiersza miarą petitową, ogłoszenia zaś tabelaryczne i listkowe po 20 hal. od jednego wiersza miary petitowej.

Ogłoszenia osób i zakładów prywatnych przyjmuje wyłącznie Agencja dzienników Sokółowskiego we Lwowie Pasaż Hausmanna 1. 9.; we Francji w Paryżu wyłącznie Agencja pana Adama, Boulevard Raspail Nr. 10 bis.

CZEŚĆ URZĘDOWA

Jego Ces. i Król. Apostolska Mość raczył Najwyższym postanowieniem z dnia 13 sierpnia b. r. zamianować najmiłościwiej tajnego radcę i pozasłużbowego Ministra, Oliwiera margrabiego Bacquehema, prezydentem senatu *extra statum* w Trybunale administracyjnym.

Jego Ces. i Król. Apostolska Mość raczył Najwyższym postanowieniem z dnia 13 sierpnia b. r. zamianować najmiłościwiej posiadającego tytuł i charakter prezydenta senatu radcę Trybunału administracyjnego dr. Franciszka Polacka, prezydentem senatu.

Jego Ces. i Król. Apostolska Mość raczył Najwyższym postanowieniem z dnia 28 czerwca b. r. zezwolić najmiłościwiej, aby posiadającemu tytuł i charakter szefa sekcji, zwyczajnemu profesorowi Akademii rolniczej, Wilhelmowi Franciszkowi Exnerowi, wypowiedzianemu zostało przy sposobności przeniesienia go na własną prośbę w stan stałego spoczynku, Najwyższe uznanie za długoletnią i znakomitą na tem stanowisku służbę.

Jego Ces. i Król. Apostolska Mość raczył Najwyższym postanowieniem z dnia 10 sierpnia b. r. nadać najmiłościwiej, w ocenieniu pełnej zasług działalności zawodowej pod względem uczynienia kolei żelaznych użytecznymi dla wojska, starszemu inspektorowi austriackich kolei państwowych radcy cesarskiemu Henrykowi Gassnerowi, krzyż kawalerski orderu Franciszka Józefa z uwolnieniem od taksy.

Jego Ces. i Król. Apostolska Mość raczył Najwyższym postanowieniem z dnia 19

lipca b. r. nadać najmiłościwiej starszemu inspektorowi przemysłowemu, Arnulfowi Nawratilowi we Lwowie, tytuł i charakter radcy rządowego z uwolnieniem od taksy.

P. Minister wyznań i oświaty zamianował nauczyciela szkoły ćwiczeń w męskim seminarium nauczycielskim w Tarnopolu, Bronisława Skoczka, głównym nauczycielem w męskim seminarium nauczycielskim w Sokalu.

P. Minister skarbu zamianował w służbie utrzymania ewidencji katastru podatku gruntowego geometrów ewidencyjnych II. klasy Marka Bernfelda i Willibalda Noah geometrami ewidencyjnymi I. klasy w X. klasie rangi.

Prezydium c. k. krajowej Dyrekcji skarbu zamianowało w etacie c. k. zarządów salinarnych w Galicji i na Bukowinie adjunkta salinarnego Jana Lazarowicza inżynierem budowli i maszyn w IX. klasie rangi, a elewów górnictwa Jana Bartusia, Piotra Lisienieckiego i Teofila Cholewę, adjunktami salinarnymi w X. klasie rangi.

Prezydium c. k. krajowej Dyrekcji skarbu zamianowało kasyera salinarnego Ignacego Nicolaya w Kosowie rachmistrzem kasyowym w IX. klasie rangi przy zarządzie salinarnym w Bochni.

Obwieszczenie.

Przebiegną cenę targową we Lwowie w lipcu 1900 r. za zabite świnie, które w myśl Cesarskiego rozporządzenia z dnia 2 maja 1899 Dz. pr. p. nr. 81 o zapobieganiu i tępieniu pomoru świń ma służyć za podstawę do wynagrodzenia za świnie w myśl tego rozporządzenia w sierpniu 1900 wybite, ustanawia się na 1 K. 36 h. za jeden kilogram. Co się podaje do wiadomości.
Z c. k. Namiestnictwa.

Ogłoszenie.

Poprawcze egzamina dojrzałości w c. k. seminariach nauczycielskich rozpoczną się w następujących terminach:

W seminariach męskich:

w Krakowie, we Lwowie, w Sokalu, w Stanisławowie, w Tarnopolu i w Tarnowie, 17 września;

w Krośnie 19 września;

w Samborze 24 września;

w Rzeszowie 26 września.

W seminariach żeńskich:

we Lwowie i w Przemyślu 24 września;

w Krakowie 28 września.

We Lwowie i w Krakowie rozpoczną się w tych samych terminach także całkowite egzamina dojrzałości tych kandydatów i kandydatek, którzy otrzymali pozwolenie przystąpienia do egzaminu dojrzałości w terminie jesiennym. Kolej, w której te egzamina po sobie następują, ogłoszą dyrekcje zakładów.

Właściwe dyrekcje ogłoszą również terminy dla egzaminów kwalifikacyjnych nauczycieli szkół ludowych pospolitych i wydziałowych.

Z c. k. Rady szkolnej krajowej.

Obwieszczenie

c. k. Namiestnictwa we Lwowie z dnia 15 sierpnia b. r. do l. 81.970, zawiadamiające o rozporządzeniu Król. węgierskiego ministerstwa rolnictwa, mocą którego wzbroniono przywozu do Węgier świń z pięciu galicyjskich powiatów politycznych, — zamieszczone jest w „Dzienniku urzędowym“ dzisiejszego numeru *Gazety Lwowskiej*.

CZEŚĆ NIEURZĘDOWA

Lwów 16 sierpnia.

Kraje korony sw. Szecepana obchodzą wielkie święto: dziesięciolecie jubileusz zaprowadzenia na Węgrzech chrześcijaństwa. Główna uroczystość odbywa się od przedwzo-

raj w stolicy prymasów, w starożytnym Ostrychomiu, a uczestniczą w niej Najd. Arcyksiążę Fryderyk jako przedstawiciel Króla apostolskiego, członkowie rządu, poważny zastęp dostojników kościelnych, liczni członkowie katolickich rodów magnackich i nieprzeliczone rzesze pobożnych.

Pierwsze zabiegi zaprowadzenia na Węgrzech religii Chrystusowej wyszły od cesarza bizantyńskiego, który przerażony zaborczymi pochodami Madziarów, zapuszczających swoje zagony aż pod Konstantynopol, zawarł w r. 943 pięcioletni rozejm i potrafił pozyskać dla chrześcijaństwa przysłańców do Bizancjum jako zakładników tegoż rozejmu Gyulę i Bulogodesa. Gyula powróciwszy do ojczyzny przysłał z całą rodziną chrzest, a jego córka Sarolta, późniejsza małżonka księcia Gezy, odegrała w sekrystyzowaniu swojego narodu główną rolę. Ta energiczna niewiasta, której wpływem ulegał zupełnie jej małżonek, spowodowała najpierw naczelników plemion do zaniechania wypraw rozbójniczych i zawiązania z sąsiednimi państwami przyjacielskich stosunków, a bezpośrednio tego następstwem był ogromny napływ do Węgier cudzoziemców, którzy zachowując w nowej ojczyźnie swoją religię, swe zwyczaje i obyczaje, przyczynili się potężnie do rozkrzewienia nauki Chrystusowej.

Właściwie wszakże dopiero w r. 995, gdy wstąpił na tron jedyny syn Gezy i Sarolty Waik, który na chrzcie św. dopełnionym w Ostrychomiu przez biskupa praskiego Wojciecha otrzymał imię Stefana a miał za małżonkę księżniczkę chrześcijańską, Gizelę, córkę księcia Brunona bawarskiego, rozpoczęło się dzieło systematycznego nawracania narodu madziarskiego na chrześcijaństwo i wytepienia resztek pogaństwa. Książę Stefan objawszy tron wysłał przedewszystkiem posłów do sąsiednich książąt chrześcijańskich z zapewnieniem pokoju a równocześnie obwiesił niezłomną wolę, że wszyscy Madziarzy muszą dać się ochrzcić i obdarować wolnością niewolników chrześcijan. To dało powód do groźnego powstania, na którego czele stanął jeden z najprzedniejszych wodzów Kupan. Książę Stefan jednak stłumił z pomocą posiłków niemieckich ten niebezpieczny ruch i odtąd też usiłowaniami jego nie stanęła na drodze żadna poważniejsza przeszkoda. Utwierdziwszy swój tron postanowił Stefan wzmocnić swoją powagę jako panującego godnością kró-

5)

LISTY STEFANA WITWICKIEGO

do

JÓZEFA BOHDANA ZALESKIEGO.

(Ciąg dalszy).

Paryż, 23 marca 1839 r.

Widzisz, że zgadłem, Adam przyjeżdża do Fontaineblau, jutro odbiera już żonę z domu, że dwa dni zabawią jeszcze tutaj a we wtorek lub we środę do Fontainebleau, taki przynajmniej projekt był wczoraj wieczór, może tylko przeskoczył temu Władzio, bo podobno zaczął trochę chorować. Szkoda bardzo, bo byłoby doskonałe, u was tam mógłby napisać program i dobieć wnet szwajcarskiego interesu.

Poemacik twój dziwnie znajduje pięknym, bardzo, bardzo, będzie to jedna z głównych kosztowności polskiej literatury a moja ulubiona. Co także powinieś koniecznie zrobić, to przelozyc wszystkie celniejsze hymny kościelne, jak już masz „Stabat Mater“, rzecz tego godna a tak jak ty nikt tego zrobić nie potrafi, a szkoda i nawet nie godzi się spuszczać się na gorszych robotników, zrób to, zrób, kochany Bohdanie, dla naszej literatury, a co

większa, dla pożytku własnej duszy i dla pożytku dusz innych. Radbym zwrócić na to jak najmocniej twoją uwagę i ochotę, będzie to rzecz wielka, sławna i przesłonna i ani myśl, żeby to miał robić kto inny, tę chęć zastąpienia się chyba ci zły duch poddaje, biję więc przeciw temu jak tylko mogę. „Stabat Mater“ przelozyles nieporównanym sposobem, powtarzam i powtarzam jeszcze raz i po sto razy, że trzeba koniecznie, żebyś tych pieśni co najwięcej przelozyl. Słuszną miałeś uwagę, żeby je nie pojedynczo, ale razem wydać przynajmniej kilkanaście. Bierz się tedy, kochany Bohdanie, do pióra i nie dawaj mu zasychać, nie tamuj rzeki, którą w tobie Pan Bóg z taką szczerobliwością i obfitością wypuścił, bo po drodze, którą ona pobiedz powinna, pewno już on porostawiał dusze, które wodą swoją chciał ożywić i obmyć, więc nie przy skąp tej wody ani jej nie zamykaj dla przyskądź tylko jakby tylko dla bogaczy, ostrzegam i upominam.

Powiniem cię także upomnieć w drugiej rzeczy, może się rozgniewasz, ale muszę ci powiedzieć, że dzisiejsze nieszczęście, w jakie zdaje ci się, że wpadłeś, jest po największej części urojeniem, a więc grzechem i boję się bardzo, żeby cię Pan Bóg (od czego laska Jego niech cię ustrzeże) nie skarał rzeczywistym jakim nieszczęściem. Powód do smutku masz to oczywiście, ależ to nasz chleb powszedni. Nieszczęścia zaś a jeszcze jak ty je sobie wystawiłeś, że już wszystko dla ciebie skonczone, że się niczem nie możesz pocieszyć, nie już robić i t. d., to wszystko jest

urojeniem, marą, twojej własnej głowy robotą, więc o ile można, trzeba się z tego przywiedzenia wyrwać. Na mnie za te moje rady nie gniewaj się, gdyż zdało mi się, że sumienie moje byłoby obciążone, gdybym nie starał się ciebie zreflektować. Cała rzecz, że zepsułeś się szczęściem, w którym ci Bóg pozwolił być jakiś czas przeżyć i terazniejsze twoje nieszczęście jest istotnie tylko brakiem i przerwą szczęścia. Zepsute dziecko, masz sukienki całe i na codzienny czas i na twój stan wcale nie złe. Ty płaczesz i napierasz się tych koniecznie, które miałeś na święto; pilnujże się dla Boga, żeby ci i tych grubszych nie odebrano, patrzno tylko ilu jest całkiem obdartych.

Był u mnie dziś na moment piekarz Reboul, już dość stare Francuzisko, jeszcze z nim prawie nie poznał.

N. B. Do kilka wyrazów, które radziłbym zmienić, przypomniało mi się i czoło Jezusa, jaby mi myślał, że i w tem zbyt pufałość, bo to dziecko już publicznie w kościele uczyło.

Mój miły i drogi Bohdanecku, nie rozgniewaj się i daruj mi te moje gderania.

Całuję cię z serca

Stefan Witwicki.

Paryż, 11 maja 1839.

Mam honor tedy złożyć moje uszanowania Wielmożnemu Panu Wawrzyńcowi Zabrzezińskiemu!

Cieszę się bardzo, żeś się nareszcie zdecydował, ten pseudonim będzie zabawną rzeczą, bo jestem pewny, że nie tylko wszyscy będą wiedzieć, że to twoje, ale nawet wszyscy i wszędzie równie w Paryżu, jak w Petersburgu będą pisać o tem, a jednak, dzięki Zabrzezińskiemu, wiersze twoje będą miały wolny kurs po wszystkich księgarniach, dziennikach, szkołach, słowem, bardzo dobrze, przygotuj już tylko rękopis.

Adam miał do ciebie jechać wczoraj, już to było pewne, ale deszcz i zmiana czasu projekt zabili, ja wolę, że się został dla żony, bo mówiąc pod sekretem wielkim, zdrowie jej nie jest jeszcze ze wszystkim zabezpieczające i lepiej, że się ani na parę dni z sobą nie rozłączą. Przez tego, ty masz być tutaj, pamiętaj tylko na waletę przynieść z sobą i przeczytać nam „Przenajświętszą Rodzinę“. O twoich drukach jeszcze do Raczyńskiego nie pisał, bo czeka na okazję przez Potockiego, który w tych czasach tam wyjeżdża, w istocie lepiej będzie przez tak dobrą okazję, niż przez pocztę.

Całuję cię jak najserdeczniej kiedyś już tak pocziwy, że będziesz drukował

Stefan Witwicki.

(Ciąg dalszy nastąpi).

lewską i poczynić starania o uzyskanie tytułu króla.

W tym celu zwrócił się najpierw do cesarza Ottona III., jako naczelnego świeckiego głowy chrześcijaństwa w Europie, cesarz jednak odesłał go do Papieża Sylwestra II., przyrzekając swoje gorące poparcie u Stolicy świętej. Papież przyjął z nadzwyczajną łaskawością i radością poselstwo Stefana, na którego czele stał opat świętomarciński Anastazy, przychylił się do przedłożonej mu prośby i przyznał ks. Stefanowi przechowaną do dnia dzisiejszego koronę królewską, oraz podwójny krzyż legata na znak, że nowy król, tak samo jak legat papieski, jest uprawniony do wydawania zarządzeń kościelnych. W dniu 15 sierpnia 1000 roku biskup z Veszprinu włożył w Granie na głowę Stefana koronę królewską. Król otrzymał tytuł „apostolskiego króla”, która to godność przeszła także na jego następców zasiadających na tronie węgierskim. Znaczenie korony królewskiej określił w sposób następujący w encyklice do episkopatu węgierskiego z 1 maja r. 1896 Papież Leon XIII.: „Trwała ręką świętego Zbawiciela i Apostołów korona królewska, którą nasz poprzednik Sylwester II. w podarunku posłał Stefanowi, obdarzając go tytułem królewskim, ponieważ u was szeroko rozpowszechnił wiarę. Ta korona nieuszkodzona przetrwała liczne i ciężkie burze i zawsze świeci dawnym blaskiem...”

A wielkie dla Węgrów znaczenie przyjęcia obrządku rzymsko-katolickiego skreślił w sposób następujący dzisiejszy wspólny Minister skarbu, Kallay, w rozprawie „O rodzie Arpada”, odczytanej na walnym zebraniu węgierskiej Akademii umiejętności 17 maja 1896 roku: „Cały zasób myśli, uczuć i wyobraźni, które obejmujemy pod nazwą zachodnio-europejskiej cywilizacji, powstał pod wpływem Kościoła rzymskiego. Każdy naród, który wstąpił w sferę Kościoła katolickiego, stawał się uczestnikiem pełnego moralnego i duchowego życia świata zachodniego. To zabezpieczyło swemu narodowi Geza, powołując misjonarzy rzymsko-katolickich i wspierając ich. Stefanowi przypadła już łatwiejsza część pracy... Pragnąc zabezpieczyć swojemu krajowi byt samodzielny, koronę królewską wziął z rąk Papieża. Słusznie Papież Sylwester nazwał go Apostołem. Rozpoczęte za panowania ojca dzieło nawrócenia przeprowadził z najwyższą gorliwością. Ani jeden z jego następców nie zachwiał się w wierze i w przekonaniu, że przyszłość kraju zależy od jego związku z Zachodem. To przekonanie tak stanowczo cechuje wszystkich królów z rodu Arpada, że pomimo częstych zatargów z zachodnimi sąsiadami, zawsze jednak powracają do zasady przymierza z Zachodem...”

Król Stefan zakładając celem utwierdzenia chrześcijaństwa arcybiskupstwo w Ostrzyhomiu, liczne biskupstwa i klasztory, nadał

zarazem swemu królestwu organizację polityczną na wzór zachodni. Madziarzy jako naród koczujący, pierwotnie dzielił się na siedem hufców, z których każdy stał pod swoim naczelnikiem, nad nimi Arpad i jego potomkowie dzierżyli raczej nominalną, niż rzeczywistą władzę. Król Stefan według organizacji, zaprowadzonej na Zachodzie przez Karola Wielkiego, podzielił kraj na terytoryalne hrabstwa, „komitaty“ (od comes), na których czele stanęli urzędnicy królewscy, ispany, obdarzeni mniej więcej temi samymi atrybutami, eo w Polsce wojewodowie. Także w innych szczegółach ustroj państwowy, który Stefan sw. nadał swemu młodemu królestwu, zbliżał się stanowczo do wzorów zachodnich.

* * *

O przebiegu wczorajszej uroczystości jubileuszowej w głównym jej punkcie w stolicy prymasów Ostrzyhomiu otrzymujemy następującą depezę: Uroczystość rozpoczęła się rano dźwiękami dzwonów i hukiem wystrzałów moździerzowych. Książę prymas celebrował pontyfikalną sumę, na której był obecny także Najd. Arcyksiążę Fryderyk w zastępstwie Najj. Pana. Równocześnie odprawionem zostało nabożeństwo pod gołym niebem w obecności tysięcy pielgrzymów przybyłych z całego kraju. Po południu odbyła się uczta, podczas której wzniesł książę prymas z entuzjazmem przejęte toasty na cześć Papieża i Króla, a prezes gabinetu Szell na cześć prymasa. Wieczorem odbył się capstrzyk.

Sprawy wewnętrzne.

P. Prezydent Ministrów dr. Koerber, który, jak wiadomo, w poniedziałek wyjechał z Wiednia do Ischl, przyjęty był we wtorek przez Najj. Pana na dwugodzinnej prawie audyencji prywatnej, poczem otrzymał zaproszenie do stołu Cesarskiego na obiad familijny. Jakkolwiek dr. Koerber powrócił ma dopiero dzisiaj po południu do Wiednia, to jednak decyzya w kwestyach natury politycznej zapaść miała, jak twierdzi N. Fr. Presse w telegraficznej relacji swej z Ischl, już na audyencji wtorkowej. Monarcha — pisze wspomniany dziennik — przyjął P. Prezesa gabinetu nader łaskawie, a dr. Koerber cieszy się obecnie tem samem zaufaniem Najj. Pana, jak w chwili objęcia urzędowania.

N. Fr. Presse podaje dalej o podróży P. Prezydenta Ministrów do Ischl między innymi następujące szczegóły, które notujemy tylko z obowiązku dziennikarskiego: Co się tyczy projektów, które dr. Koerber miał we wtorek przedłożyć do zatwierdzenia, to wydaje się na razie wykluczonem: okrojowanie jakiegokolwiek zmiany ustawodawczej, dalej rozwiązanie Rady państwa oraz podjęcie na no-

wo konferencyj pojednawczych. Okrojowanie ustawy językowej stworzyłoby tylko nowy materiał palny, — okrojowanie regulaminu obrad Izby posłów, również nie doprowadziłoby do celu. Rozwiązanie Izby posłów uważane jest za bezpożyteczne, ponieważ rozgoryczenie i podniecenie namiętności w czasie walk wyborczych niewątpliwie nie zbliżyłoby do siebie stronnictw, a w ogólnych zarysach ugrupowanie się stronnictw pozostałoby przecież takim samem. Owe małe polepszenie sytuacji, jakie widzą w zewnętrznem przy najmniej uspokojeniu się umysłów pod względem politycznym, poszłoby — jak sądzą — na marne, podczas, gdy nie można dopatrzeć się pożytecznego wpływu rozwiązania Rady państwa w innym kierunku. Z drugiej strony w kołach rządowych nie podzielają optymistycznych zapatrywań, jakoby obecna cisza letnia była dobrym prognostykiem dla podjęcia na nowo przerwanej w marcu niei akcyj pojednawczej do też zwołanie niemiecko-czeskiej konferencyj pojednawczej dla kwestyi językowej nie jest już brane pod rozwagę.

Plan akcyj rządowej zwraca się w kierunku rychłego zwołania Rady państwa ale wyłącznie i jedynie pod warunkiem, że z góry uzyskane będą pewne gwarancje dla działalności Izby posłów, wolnej od obstrukcyi. Gabinet dr. Koerbera nie zwoła obecnej Rady państwa, jeżeliby nie miał otrzymać takich przyrzeczeń ze strony partyi tu pod uwagę wchodzących. Rząd zamierza wystosować do stronnictw usilne wezwanie, aby na pewien czas dały sprawom ekonomicznym pierwszeństwo przed politycznymi i podjęły próbę wspólnej pracy realnej. W kołach politycznych oczekują, że nie poprzestając na tem wezwaniu, że P. Prezydent Ministrów już w najbliższym czasie przystąpi do wykonania planów, które we wtorek Korona aprobowała, a które zmierzają do stworzenia wspomnianych gwarancyj. Rokowania z przywódcami stronnictw podjęte będą jeszcze w bieżącym miesiącu. Tylko wówczas, gdy one doprowadzą do pomyślnego rezultatu, zamierzone jest zwołanie Rady państwa na początek października.

Dziennik przypomina dalej, że Czesi, którzy ostatni przeszkodzili parlamentowi w normalnej pracy, nie związali się w żaden sposób formalny co do tej taktyki a zatem w obec swych wyborców nie są zobowiązani do wytrwania w obstrukcyi na wypadek, gdyby w obec pewnego „otrzeźwienia się, uwzględniając pewne zmiany w sytuacji politycznej, zdecydowali się na inną taktykę. Neue Freie Presse pisze dalej — że tak Czesi jak i inne stronnictwa dawnej prawicy nie mogą się oddawać nadziei, że „mogłyby powrócić do dawnego panowania prawicy.“ Dziennik wyraża zdanie, że dla spełnienia planów dr. Koerbera, potrzeba, aby Izba posłów nie miała zwartej większości. „Ani większość, która postawiłaby sobie za program pracę (t. zw. Arbeitsmajorität) ani żadna większość polity-

czna nie ma prowadzić spraw Izby posłów, lecz rzeczowe współdziałanie wszystkich wielkich stronnictw ma utworzyć drogę dla możliwości pracy pozytywnej“.

Do Czasu za donoszą między innymi z Wiednia, że „Rząd uważa najbliższy czas za odpowiedni do wejścia w porozumienie z przywódcami stronnictw. Przy tej sposobności zawiadomi ich P. Prezydent Ministrów o projektach ustaw, które zamierza przedłożyć parlamentowi. Od ich odpowiedzi będzie zależało, czy ustawy językowe będą przedłożone parlamentowi w zmienionej formie. W poprzednich naradach będą najpierw tylko rozważane widoki spokojnych obrad parlamentu. Utworzenie nowej „większości dla pracy“ nie będzie przedmiotem obecnych narad. Od wyniku tych konferencyj będzie także zależał termin ponownego zwołania Rady państwa, które ma nastąpić z końcem września lub z początkiem października. W kołach rządowych oczekują tej konferencyj z członkami parlamentu nie bez nadziei korzystnych wyników. — Panuje przekonanie, że podczas miesięcy letnich nastąpiło pewne uspokojenie i otrzeźwienie w publicznem życiu i w ogóle w pojmowaniu parlamentarnego położenia, co bardzo jest na rękę dla akcyj sanacyjnej. — Rzecz naturalna, że rozważaną jest także ewentualność, iż narady z przywódcami stronnictw mogą wydać ujemny rezultat. W tym razie nie nastąpiłoby zwołanie parlamentu, a wystąpiłoby na pierwszy plan tyle razy już omawiane okrojowanie, jak niemniej i rozwiązanie Izby. — W kołach rządowych jednak zdają się nie obawiać niepowodzenia akcyj sanacyjnej“.

Z Ischl donoszą jeszcze, że dr. Koerber przyjmował tam przybyłego z Aussee bar. Ohlmeckego oraz szefa kancelaryi gabinetowej Najj. Pana, Schiessla.

Graser Tagespost donosi, że poseł do Rady państwa Ghon, oświadczył, iż zamierza złożyć swój mandat.

Z Warszawy.

(Dalszy krok na drodze rusyfikacyi. — Kuchnie przenośne. — Kolonie letnie dla dziatwy ubogiej).

Gubernatorzy w Królestwie Polskiem rozeszali do zarządów wszystkich towarzystw akcyjnych na prowincyi, rozporządzenie w sprawie wprowadzenia do korespondencyj wewnętrznej języka rossyjskiego. Nowy przepis ma być zastosowany w praktyce w ciągu dwóch miesięcy od chwili otrzymania zawiadomienia. Rozporządzenia gubernatorów nadmieniają, iż w razie istotnych trudności co do zastosowania się do nowych wymagań w oznaczonym terminie, interesowane zarządy mogą uzyskać od generał-gubernatora warszawskiego przedłużenie tego terminu, o ile na imię guber-

12)

Z LITERATURY ZAGRANICZNEJ.

„Sotileza“ z hiszpańskiego p. José-Maria de Pereda.

V.

(Ciąg dalszy).

Ciotka Sidora więcej się jeszcze zdziwiła i zapytała, czego ona tak dba o tego Muerga?

— Bo serce boli, patrzeć na niego... a jego matka to wstyd nie ma...

Silda nie mogła skończyć, bo w tej chwili ozwał się głos, który uczynił na niej piorunujące wrażenie, gdyż w tym samym momencie poskoczyła i ukryła się w najmniejszym zakątku alkowy. Głos był donośny, zuchwały, z tem brzmieniem, który mają głosy ludzi lubiących się npijać, na pół wyzywający, na pół grubiański, szukający kłótni.

— Vai! — wołał głos — macie, weźcie sobie! to żeby się ubrała w dniu, kiedy ją wydadcie za mądrabiego ze złotym łańcuchem... Caraspia!... Bo przecież wszystkie skarby Indyi spadną na was z tej królewskiej córki, którą wczoraj wygnaliśmy miotłą na gnój!... Ha! ha! weźcie to dla niej i dla starego niechlujka, który wam przeprowadził księżniczkę wraz z jej plotkami!...

Gdy głos oddalił się i ucichł wreszcie na ulicy, Sidora wyszła z mieszkania z wielką ostrożnością i zobaczyła na ziemi w sieni białe zawiniątko, które podniosła i rozwinawszy, przekonała się, że była to dziecinna koszula, zapewne Sildy. Odważyła się zaglądnąć przez drzwi otwarte i zobaczyła Carpię, odalającą się wielkimi krokami bosych nóg z rękami, opartymi na biodrach, i dwoma próżnemi koszami na głowie.

— Już wiedzą — pomyślała Sidora — Tem lepiej. Złości ich to, co się stało i za-

czynają kasać. A, niech sobie kasają! Kiedys przecież przestaną!

VI.

Wiemy już, że jak to mówił wuj Mechelina, nazajutrz miała się odbyć „kapituła“, czyli zwołanie cechu z powodu różnych spraw do załatwienia. Zwołanie odbyło się i nawet bardzo liczne, jak zwykle na placu Paredon.

Nie brakło ani jednego marynarza, gdy wybiło pół do dziesiątej rano na szpitalnym zegarze. Sobano, czyli Alcad morski przewodniczący zebraniu, dał dobry przykład, przybywając pierwszy. Był to człowiek, mówiący mało, ale dobrze, a ponieważ był już kilkakrotnie *regidor de Ayuntamiento*, czyli przedstawicielem obu korporacyj marynarzy, i pomimo, że wyprawiał się na morze tak samo, jak wszyscy rybacy i nie posiadał większych dochodów — nabył jednakże tej swobody w obejściu i zaręczliwości, jaką przybierają ludzie mało wykształceni i biedni w zetknięciu z zamożnością i znakomitością.

Kapituła zwołana została z powodu kilku ważnych spraw, jako to: zapomoga dla rekrutów, których pobór właśnie następował, ściągnięcie wkładki zaległej towarzystwu, deficyty w kasie, uregulowanie pretensyj aptekarza, który nie chciał już na dawnych warunkach wydawać lekarstw i żądał albo czterdzieści „duros“ rocznie więcej niż to co pobierał dotychczas, albo przyjęcia innego lekarza, któryby mniej recept pisał; ważną sprawą do omówienia było także — ponieważ zbliżał się dzień świętego Piotra, — czy kapituła nadal ma opłacać kosza religijnych i świeckich uroczystości, jak to miało miejsce od niepamiętnych czasów, a nareszcie miało przyjść pod obrady, co czynić z pięcioma chorejmi, utrzymywanymi przez kapitułę, którzy nie decydowali się ani wyzdrowieć, ani umierać, a skarbnik nie mógł sobie dać rady ze wszystkimi wydatkami, które zaspokoić było trzeba i z tymi wszystkimi, którzy nie płacili w porę wkładki.

Takimi były główne punkta obrad, mających się odbyć dnia tego. Wszyscy marynarze zgromadzili się na placu pod przewodnictwem dwóch Alcadów morskich, skarbnika i poborcy, którzy zajęli najwygodniejsze miejsce.

Słychać było w około szmery rozmów, między którymi wyróżniał się głos Mocejon zachrypnięty, gburowaty i kłótlivy. Wszystko o czemkolwiek by mówiono, budziło jego niezadowolnienie; z rękami, założonemi na piersiach, z krótką fajeczką w ustach, z głową skuloną w ramiona, z miną zagniewaną i znużoną, brudny, źle ubrany, chodził krokiem ciężkim i leniwym od grupy do grupy, odpowiadając na wszystko ale nie rozmawiając z nikim, przecząc wszystkiemu, nawet słońcu, którego palące promienie oświetlało tę scenę.

Narada na świeżem powietrzu trwała półtóry godziny i wszystko załatwiono pomyślnie, bo wszystkie wnioski przyjęto.

Zgromadzenie zaczęło się już rozchodzić gdy Sobano kaszlnął, wyciągnął prawą rękę i przemówił, oznajmiając, że mają jeszcze jedną sprawę do załatwienia zanim się rozjeżdżą.

Wszyscy obecni, ogromnie zaciekawieni, zbliżyli się do Alcada, jeden tylko Mocejon pozostał po za obrębem koła, ciągle mruczący ale także zaintrygowany.

Wtedy Sobano zaczął mówić, dobierając wyrazów, aby nie były zbyt dotkliwe, o pewnem zobowiązaniu, przyjętem przez cech, po za obrębem zgromadzenia wprawdzie, dopomagania rodzinie, która przyjmie pod swój dach i zaopiekuje się „tak jak powinna“ sierotą zwanego Mules, zatopionego wraz z towarzyszami na skałach świętego Piotra na ostatnim większym połowie.

Wuj Mocejon, domysłując się, że ta mowa do niego się odnosi, przyjął te słowa i spojrzenia ciekawe, któremi go obecni darzyli, tak samo jak pies przyjmuje kij, którym go za drzwi wyrzucają. Alcad dodał, że jeżeli kapituła nie dotrzymała swojej obietnicy, to tylko dlatego, że czuła się zupełnie zwolniona z obowiązku, ponieważ nędzne pożywienie i parę łachmanów, które otrzymała sierota od swoich opiekunów, opłacone

były aż nadto ciężką pracą, którą obarczono dziecko i nieludzkim postępowaniem z nią całej tej rodziny.

— Pewnie! — ozwał się głos.

— Niech mi tego dowiodą? — krzyczał Mocejon — niech dowiodą!

— To się zrobi! — rzekł Sobano stanowczo — i wszystko czego będzie potrzeba. Ale lepiejby było dla „kogoś, co mnie słyszy, trzymać dobrze wiosła, podczas gdy wieje wiatr północny, niż rozciągać wszystkie żagle!“

— Pewnie! — ozwał się znowu głos Mechelina.

— A ten co mnie wyzywa — mruczał Mocejon — czy rozciąga żagle, czy nie? Czy północny wiatr wieje tutaj „jednakowo dla wszystkich“, czy nie? A ty, panie z bodegi, jeżeli masz co powiedzieć, powiedz głośno i w oczy zamiast się kryć, jak polip pomiędzy trawy morskie!...

Zawrzuła w tłumie po tych słowach Mocejon; grubiaństwo jego skłoniło Alcada, że w kilku słowach opowiedział, jakie było życie Sildy w domu marynarza i na końcu zapytał kapitułę, czy uważa dom Mechelina za stosowny przytułek dla sieroty, na co kapituła odpowiedziała twierdząco, pomimo gniewnego mruczenia i gestykulacyi Mocejon.

Wuj Mechelina zabrał głos i oświadczył, że nie wymaga od kapituły zapomogi, „ani żadnej rzeczy“ na utrzymanie małej, tylko prosi o udzielenie mu władzy, aby mógł czynić z dobrej woli to, czego inni czynić nie chcieli lub nie mogli.

Sobano, obrzucając wymownem spojrzeniem Mocejona, zgodził się na wszystko, dodając, że kapituła bierze sierotę w swoją opiekę.

Mocejon odszedł, ciągle mrucząc i wyrażając coraz głośnieję w miarę jak zgromadzenie się rozchodziło:

— Zobaczymy!... zobaczymy czy dość jest być gadułą, żeby spotwarzyć kogoś, co więcej wart od tego durnia!...

(Ciąg dalszy nastąpi).

atorów miejscowych przedstawia dostatecznie umotywowane podania.

W jesieni zaczęła kursować po ulicach Warszawy zapowiedziane przez Towarzystwo domów zarobkowych i przytułków wozy z obiadami dla ludzi, zajętych pracą po za domem. Wozy te zamówiono w Bydgoszczy według wzoru wozów berlińskich. Inicytorowie instytucji objadów ruchomych, pp. Ksawery Obamiec i Karol Rosé, wyjechali właśnie do Bydgoszczy w celu obejrzenia pierwszego wozu, już wykończonego.

Od połowy maja aż do tej pory korzystało lub korzysta z pobytu na koloniach wiejskich, lub w Ciechocinku: chłopców chrześcijańskich 1.097, dziewcząt chrześcijańskich 911, chłopców izraelskich 430 i dziewcząt izraelskich 377. Ogółem dzieci 2.815. Do wysłania na ostatni czwarty sezon pozostaje jeszcze 90 chłopców na wieś i 70 dzieci do Ciechocinka. Ogółem tedy w r. b. z pobytu na koloniach będzie korzystało 2.975 dzieci. W porównaniu z r. ubiegłym wysłano o 389 dzieci więcej.

Z Litwy.

(Wyjaśnienie senatu w sprawie przynależności potomków byłej szlachty polskiej. — Wychodźstwo z Litwy. — Klęska pożarów.)

Senat wyjaśnił sprawę, do jakiego włościwie stanu należą potomkowie byłej szlachty polskiej na Litwie, urodzeni przed zaliczeniem ich rodów do stanu szlachty dziedzicznej. Otóż senat na ogólnym zebraniu rozstrzygnął skargę niejakiego Jana Pęskiego wniesioną wskutek decyzji departamentu heroldyi z dnia 3 lutego 1896 r., w której departament, powołując się na brzmienie prawa o stanie podatkowym z dnia 23 września 1864 roku i na swoją decyzję wyjaśniającą z dnia 13 września 1865 roku, odmówił Pęskiemu prawa należenia do szlachty dziedzicznej, jako urodzonego przed wliczeniem jego rodu do stanu szlacheckiego przez deputację szlachecką, i nie zatwierdzonego w tej godności przez senat. Obecnie senat, po rozpatrzeniu sprawy, uznał decyzję departamentu heroldyi z 1865 roku za nieważną, uchylił decyzję tegoż departamentu z roku 1896 w sprawie Pęskiego i postanowił poinformować w drodze ukazów, zarówno deputację szlachecką jak i generał-gubernatorów gubernij litewskich, że wszystkie bez wyjątku osoby, pochodzące z byłej szlachty polskiej, potomkowie w prostej linii zstępnej ojców i dziadków, ostatecznie zaliczonych do stanu szlacheckiego, nie podlegają płaceniu tych podatków, jakie ciężą na mianających do szlachty.

Ruch emigracyjny na Litwie znaczący się znów silniej, kierując ludność litewską do Ameryki, białoruską zaś do Syberii. Wprawdzie sporo już rodzin w oplakany stanie wróciło ze stepów wschodnich i z za morza, utraciwszy w drodze działkę i fundusz, zebrani przed wyjazdem ze sprzedanych ruchomości, lecz smutne te przykłady nie zniechęcają tłumy. Do ostatnich czasów w komisarzy dla spraw włościarskich przelewały się wciąż fale ludowe, zapisujących się na rok przyszły, na wyjazd do Syberii. Z Wilna piszą, że jeśli świeży rządowy zakaz przewożenia przesiedleńców koleją syberyjską przetrwa do następnej wiosny, to na jakiś czas wsie litewskie będą zabezpieczone od wyludnienia.

Lato obecne obfituje w liczne pożary, niszczące przeważnie miasteczka. Spłonął pierwszy Dołhinów, dawne dziedzictwo ks. Druckich-Sokolińskich, w powiecie wilejskim; potem Merez w powiecie trockim, pamiętny zgonem Władysława IV. w 1648 r.; dalej Wysoki-Dwór, Iwie i wiele innych.

Z caratu.

(Nowy „towarzysz“ ministra spraw zagranicznych. — Nominacje wojskowe. — Zgon Michała Stojanowskiego. — Plan przekształcenia zarządu dóbr skarbowych. — Zniesienie kary deportacji na Sybir.)

Pierwszym pomocnikiem, czyli, jak nazywają w Rosji „towarzyszem“ ministra spraw zagranicznych, został mianowany, jak już wiadomo — ksiądz Nelidyński-Mielecki Oboleński. Nowy dostojnik ur. r. 1848, po ukończeniu wydziału prawnego Uniwersytetu moskiewskiego wstąpił w r. 1870 do departamentu korespondencji wewnętrznej ministerstwa spraw zagranicznych, którego od roku 1879 był pierwszym sekretarzem, a w roku 1886 dyrektorem. W roku 1897 został mianowany radcą ministeryalnym. Ks. Oboleński jest koniuszym dworu carskiego.

Dziennik urzędowy ogłasza nominacje: dowódcy korpusu syberyjskiego, generała Leniewicza na dowódcę 1 korpusu syberyjskiego a dowódcę 2 korpusu kawalerii, generała barona Kaulbarsa na dowódcę 2 korpusu syberyjskiego.

Przed kilkoma dniami zmarł jeden z najwybitniejszych i najbardziej postępowych

rossyjskich mężów stanu, Mikołaj Iwanowicz Stojanowski, główny współpracownik w dziale reform, jakie przeprowadzono za panowania cara Aleksandra II. na polu sądownictwa. Urodzony w roku 1820, wstąpił po ukończeniu Uniwersytetu w Petersburgu do służby rządowej, mianowicie w senacie. Po wstąpieniu na tron Aleksandra II., Stojanowski wziął wybitny udział w pracach przygotowawczych do dwóch największych reform tego czasu: uwłaszczenia włości i reorganizacji sądownej. Wprowadzenie instytucji sędziów przysięgłych było głównie zasługą Stojanowskiego, którego umotywowane zdanie w tym względzie przełamało opór większości członków komisji. Ud 1862 do 1867 r. Stojanowski pełnił urząd towarzysza ministra sprawiedliwości, poczem zasiadał w senacie, w departamentach kasacyjnych, a w 1875 r. został mianowany członkiem rady państwa i sekretarzem stanu. Zmarły przyjmował udział w redagowaniu *Moskwitianina*, wydawanego przez Pogodina, był członkiem honorowym Towarzystwa prawniczego w Moskwie i przez długi czas prezesem takiegoż Towarzystwa w Petersburgu.

Według informacji dzienników petersburskich, utworzoną została komisja, mająca opracować plan przekształcenia zarządów dóbr skarbowych w duchu obsadzania urzędów osobami z wyższym wykształceniem, podniesienia płac etatowych i bardziej prawidłowego podziału zarządów, zwłaszcza terytorjalnego, w dzielnicach wschodnich.

Jeden z dzienników petersburskich zastanawiając się nad znaczeniem dla życia i gospodarstwa wiejskiego zniesienia kary zesłania tak pisze: Tysiące osób, wysłane dotąd na Syberję, pozostaną obecnie w tych miejscowościach, w których się urodziły. Jak uczyni masy te nieszkodliwymi? Nadzór, więzienie — już nie wystarczy. Gdy po odbyciu kary w więzieniu winowajcy powracają będą w swe strony rodzinne, to należy więzienie zamienić na szkołę rzemiosł, trzeba, aby winni, po odbyciu kary i nie posiadający żadnej własności, mieli możność zajmowania się jakąś pracą, gdyż w przeciwnym razie znów powrócą do dawnej karygodnej działalności. Życie wsi i jej praca będą bezwzględnie odciążać brzemieniem pobytu tych ludzi, o ile nie otrzymają oni wykształcenia profesjonalnego, dającego im możność zajęcia się jakąś pracą po wyjściu z więzienia. Oprócz tego należy się postarać o zastosowanie środków zapobiegawczych: szerzenie oświaty, zakładanie czytelnicy, urządzanie odczytów dla ludu, słowem zniesienie zesłania wysuwa na pierwszy plan całą seryę kwestyj życiowych. Dalej dziennik zastanawiając się nad tem, że dla człowieka, nie posiadającego żadnych środków utrzymania, więzienie nie przedstawia się zbyt strasznie, wyraża zdanie, że niektóre osobniki nader łatwo przyzwyczajają się do więzienia, i po byt w niem uważają za normalny tryb życia i z tego powodu żąda, aby dla przestępców, rekrutujących się z pośród ludności wiejskiej, zakładano kolonie rolnicze, a dla mieszkańców miast warstwy rzemieślniczej.

Zatarg bułgarsko-rumuński.

Z notatek w poprzednich numerach pisma naszego wiadomo, iż pomiędzy Rumunią i Bułgarią wynikł dość silny zatarg, spowodowany rewolucyjną działalnością na terytorium rumuńskim komitetu bułgarsko-macedońskiego, mającego swoją siedzibę w Sofii, a która to działalność ujawniła się najjaskrawiej w zamordowaniu w Bukareszcie profesora Michailena, uważanego za jednego z najgorliwszych przeciwników ruchu macedońskiego. Urzędowa *Agencja rumuńska* ogłasza właśnie w tej sprawie następujący komunikat: Rząd rumuński zawiadomił już poprzednio rządu niemieckiego i austro-węgierskiego o zbrodniczych ruchach macedońskiego komitetu w Sofii. Celem tej agitacji jest wywołanie i utrzymanie w krajach bałkańskich ciągłych niepokoi. W ostatnich dniach uczynił rząd podobne przedstawienie rządowi włoskiemu i liczy na poparcie tych trzech mocarstw. Ministerstwo spraw zagranicznych zwróci się niezwłocznie także do innych państw, niemniej interesowanych w utrzymaniu spokoju i porządku w Rumunii.

Przedtem już rząd rumuński wystosował energiczną notę do Sofii, w której używa rząd bułgarski do przedsięwzięcia skutecznych środków przeciw bułgarsko-macedońskim rewolucjonistom, szerzącym z Sofii niebezpieczną i zbrodniczą propagandę.

Rząd bułgarski odpowiedział na to, iż dopóty nie będzie mógł przedsięwziąć przeciw komitetowi macedońskiemu w Sofii jakichbyś sądowo-karnych kroków, dopóki nie otrzyma od sądów rumuńskich sporządzonych przez nie wszystkich aktów, odnoszących się do procesu, wytoczonego rzekomym rewolucjonistom a stwierdzających niezbiecie ich winę.

Odpowiedź ta nie zadowoliła jednak rządu rumuńskiego. W ponownej nocie wystąpił on z żądaniem, aby rząd bułgarski dał do-

wód swej szczerości i wytoczył śledztwo komitetowi macedońskiemu za świeży czyn, jakiego się dopuścił, usiłując za pomocą groźby wymusić na poddanych rumuńskich w Sofii sumę 30.000 franków. Zbrodniczy ten czyn dokonany był na ziemi bułgarskiej i rząd bułgarski, według zapatrywania rządu rumuńskiego, nie ma najmniejszej podstawy zwlekać ze śledztwem sądownym w tej sprawie. Rząd rumuński jest zdecydowany nie ustąpić, póki nie otrzyma zupełnego zadośćuczynienia.

Prasa i opinia publiczna w Bukareszcie pochwalają wystąpienie rządu i popierają jego w tej mierze usiłowania.

Depsza z Bukaresztu donosi, iż dotychczasowe śledztwo stwierdziło, że ubiegłej zimy znajdowało się w posiadaniu mieszkających w stolicy rumuńskiej Bułgarów wiele kuponów pół milionowej pożyczki, emitowanej przez rewolucyjny komitet bułgarsko-macedoński, za pośrednictwem Sarafowa i adiutanta ks. bułgarskiego, Nikołajewa.

KRONIKA

Lwów 16 sierpnia.

— **JE. Apolinary Jaworski**, Prezes Koła polskiego, bawił wczoraj we Lwowie.

— **JE. Prezydent** wyższego sądu krajowego dr. Tchornicki wyjechał na 6-tygodniowy urlop. Zastępować go będzie Wiceprezydent dr. Dylewski, który właśnie powrócił z urlopu.

— **Naczelnny dyrektor** poczt i telegrafów, radca Dworu p. Jan Seferowicz, wyjechał za 6-tygodniowy urlopem ze Lwowa.

Kierownictwo gal. Dyrekcji poczt i telegrafów objął starszy radca pocztowy p. Emil Gaberle.

— **Akcyja dla niesienia pomocy okolicom, dotkniętym powodzią.** W sali Rady powiatowej lwowskiej odbyło się wczoraj posiedzenie komitetu wykonawczego, wybranego przez zjazd prezesów Rad powiatowych dla kierownictwa akcyj w celu niesienia pomocy okolicom dotkniętym powodzią. Oprócz członków komitetu pp.: Stanisława Matkowskiego (przewodniczącego), Karola hr. Dzieduszyckiego, Witolda Niezabitowskiego, Stanisława Pawlikowskiego i Leonarda Wiśniewskiego — byli także obecni Ich Ekscelencye: poseł Apolinary Jaworski, prezes Koła polskiego w Radzie państwa i poseł Dawid Abrahamowicz, jako prezes Rady powiatowej lwowskiej.

Uchwalono opracowany przez p. Matkowskiego obszerny memoriał do c. k. Rządu, który będzie wręczony przez komitet jako deputację krajową JE. Panu Namiestnikowi oraz PP. Ministrom w Wiedniu, tudzież odezwę do publiczności w sprawie zbierania składek na powodzian.

— **Dziennika urzędowego** c. k. Rady szkolnej krajowej w Galicji w zakresie szkół ludowych, redagowanego w c. k. Radzie szkolnej krajowej, numer 25, wydany dnia 15 sierpnia b. r., zawiera: Rozporządzenie c. k. Rady szkolnej krajowej do wszystkich zarządów szkół ludowych; Okólnik c. k. Rady szkolnej krajowej w sprawie języka ruskiego przy egzaminie dojrzałości w c. k. Seminarjach nauczycielskich; Wiadomości osobiste; Organizacja szkół; Książki naukowe; Wykaz książek szkolnych używanych w szkołach ludowych; Konkursa; Ogłoszenia.

— **Dyrekcya Seminarium nauczycielskiego męskiego** w Tarnowie donosi: Wpisy uczniów na kursa Seminarium do klasy przygotowawczej i do szkoły ćwiczeń odbędą się w dniach 30 i 31 b. m.

Na kurs III i IV Seminarium nie przyjmie dyrekcya żadnego ucznia z obcego zakładu. Z uczniów, którzy się zgłoszą do klasy przygotowawczej wybierze dyrekcya 50. Uczniowie zgłaszający się do klasy przygotowawczej, mają przedłożyć: 1. metrykę chrztu; 2. świadectwo szkolne; 3. świadectwo zdrowia.

Egzamina wstępne na kurs I i na kurs przygotowawczy odbędą się w dniach 1, 2 i 3 września b. r.

— **Wycieczka do Tuchli.** Z komitetu fundacyi jubileuszowej kolonii wakacyjnych dyrekcji kolei państwowych we Lwowie Im. Cesarza Franciszka Józefa otrzymujemy następujące pismo: Na niedzielną wycieczkę do Tuchli sprzedaje bilety po 2 K. księgarnia Altenberga (plac Maryacki), oraz komitet w gmachu dyrekcji kolejowej przy ul. Krasickich do piątku wieczorem. I tym razem zabezpieczył komitet uczestnikom wycieczki obiady, w pierwszym rzędzie jednak tym, którzy już przedtem zaopatrzą się w kupony obiadowe po 80 ct. Aby zapobiedz zamieszaniu i trudnościom w wydawaniu obiadow w Tuchli, zarządzone, że kupony i miejsca przy stołach będą numerowane, tak, że służba wydawcą będzie obiady w porządku arytmetycznym według numerów. Dopiero gdy właściciele kuponów będą zaspokojeni, restauracya wydawać będzie w miarę pozostałych zapasów obiady i innym uczestnikom wycieczki.

— **Elektryczne oświetlenie** uchwalili wprowadzić w nowej rzeźni miejskiej na G abrye-

łówce delegaci, zastępujący obecnie pełną Radę miejską. Oświetlenie elektryczne, według przeprowadzonego obliczenia, ma wypaść taniej od gazowego.

— **Ogień** wybuchł wczoraj około godziny 3 po południu przy ul. Kazimierzowskiej pod l. 47. Zaczęło się palić w komórce pełnej drzewa i rupieci, do której prowadziły otwarte drzwi czki od komina. Straż pożarna wkrótce po przybyciu stłumiła ogień.

— **Prywatne Seminarium nauczycielskie żeńskie.** Drohobycki oddział Towarzystwa pedagogicznego, chcąc zaradzić brakowi wyższej szkoły żeńskiej w okolicy, otwiera w Drohobyczu od 15 września b. r. pierwszy kurs prywatnego seminarium żeńskiego. Wpisy rozpoczną się 1 września t. r. w prezydium magistratu miasta Drohobycza.

— **Brukarzy lwowscy**, którzy — jak onegdaj dnieśliśmy — zastrejkowali, powrócili już do pracy.

— **Usiłowane samobójstwo.** Rozalia Hassmann, 58-letnia kobieta, żona cieśli, zamieszkała na Zamarstynowie, chcąc się pozbawić życia, sporządziła sobie onegdaj miksturę, w skład której wszedł fosfor z 30 paczek zapalek i wypila ją. Stacya ratunkowa opatrzyła desperatkę i odwozła w beznadziejnym stanie do szpitala. Powód rozpaczliwego kroku i niechęci do życia niewiadomy.

— **Wiadomości policyjne.** Skradziono z mieszkania domu nr. 3 ul. Sobieskiego złoty półkryty zegarek damski z monogramem L. K. z łańcuszkiem złotym i wisiorkiem kształtu łapki z czerwonym kamieniem, wartości 350 K.

11 sznurków koralu „robaczkowych“ skradziono służącej Ewie Walko, — 6 sznurków zaś koralu zarobnicy Zofii Łozińskiej wykrał mężczyzna, który u niej na Zniesieniu zanocewał.

Dwa pęki witychów około 40 sztuk skradziono tej nocy z warsztatu Bachstüta przy ul. Szajnochy.

Przytrzymano Joannę Peszek, która zachodząc do mieszkań i kuchni pod pozorem wrózenia z kart, licznie popełniała kradzieże. Na placu Krakowskim zaś aresztowano wczoraj Emilię Piotrowską ze skradzionym kilkumetrowym chodnikiem.

13 klg. rossyjskiej tabaki znalezione wczoraj pod ławką w wagonie III kl. pociągu nr. 16, przybyłego z Brodów na Podzamcze.

— **Egzamina kwalifikacyjne** przed komisją egzaminacyjną w Tarnowie, rozpoczną się dnia 17 września b. r. Podania należy wnieść za pośrednictwem c. k. Rad szkolnych okręgowych do dnia 6 września b. r.

— **Ślub.** W dniu 1 września b. r. o godzinie 6 wieczorem odbędzie się w Przemysłu w tamtejszej katedrze ślub panny Anieli Czaykowskiej, córki adwokata i posła na Sejm krajowy, dr. Władysława i Stefanii z Nowosieleckich, z komisarzem powiatowym p. Zygmuntem Żeleskim z Krakowa, synem p. Franciszka i Emilii z Lidlów.

— **Nieszczęśliwy wypadek.** Z Drohobycza donoszą: W rafinerii nafty Gartenberga lokomotywa zmiądzzyła szybera Burego, który na miejscu wyzionął ducha. Zmarły pozostawił rodzinę bez żadnego zaopatrzenia.

— **P. Wanda Bouffałowa** po złożeniu odpowiednich egzaminów w paryskiej Sorbonie otrzymała stopień licencjantki nauk fizycznych (*licencié ès sciences physiques*).

— **Zmarła** w ostatnich dniach: W Rabce, Helena z Kadenów Bandrowska, żona byłego dyrektora lwowskiego teatru hr. Skarbka, w 41 roku życia.

— **Na rogach krowy.** Znarowiona krowa wzięła na rogi Annę Motylewską, wieśniaczkę z Zawadowa. Zranioną w górą część uda kobietę opatrzyła stacya ratunkowa we Lwowie, dokąd Motylewska przywieziona, a następnie odstawiono do szpitala.

— **Szajkę agentów** nakłaniających włości do emigracji za morze, wykryto w Nowym Targu. Naczelnika tej szajki, niejakiego Józefa Starczowskiego, aresztowano i odstawiono do sądu w Nowym Sączu. Oprócz praktykowania znanych powszechnie sposobów, w jaki zwykle operują agenci ułatwiający emigrację, za co od firm przewoźnych zagranicznych pobierał najmniej 10 zł. od osoby, Starczowski ryzykował często bezpieczeństwo własnej osoby, przeprowadzając nocami ofiary swoje przez lasy do granicy pruskiej. Między tymi, którym ułatwił wychodźstwo, było wielu obowiązanym do służby wojskowej.

— **Śmierć od piorunu.** Z Kołomyi donoszą: We wsi Żukowie uderzył w sobotę po południu piorun w kopę siana, stojącą w polu, pod którą schronili się przed ulewą pasażerzy w polu było 21-letni parobek Michał Sobociak i 16-letnia dziewczyna Agata. Piorun zabił parobczaka i poraził silnie dziewczynę, której życiu grozi poważne niebezpieczeństwo. Ofiarą piorunu padła nadto krowa.

— **Nagrody w Paryżu.** Rada gabinetowa uchwaliła szczegóły uroczystości rozdania dyplomów wystawcom dnia 18 sierpnia. 75.531 wystawców otrzymało 42.790 dyplomów uznania. Z austriackich wystawców otrzymało 50 wielkie nagrody.

— **Przykry wypadek** spotkał onegdaj w Zakopanem — jak z tamtąd donoszą do najlepszych dzienników — żonę i siostrę p. Tadeusza Czapskiego ze Lwowa. Pijany woźnica najechał wozem na idące panie i przewrócił je na ziemię. Wypadek ten na szczęście pociągnął za sobą tylko lżejsze skaleczenia.

— **Samobójstwo.** W Wiedniu zastrzelił się onegdaj porucznik Michał bar. Forgatsch. Powodem samobójstwa była choroba nerwowa.

— **Fatalna pomyłka.** Spiewaczka operowa w Budapeszcie p. Stoll-Nemethy padła ofiarą fatalnej pomyłki. Chcąc napić się lemoniady, przez pomyłkę chwyciła szklankę, zawierającą esencję ługową i nie przezuwając nic złego, wychyliła jej połowę. Ciężko poparzona wewnątrz natychmiast zemdląła z bólu, a mimo bezzwłocznej pomocy lekarskiej po kilku godzinach wśród strasznych męczarni zakończyła życie.

— **Morderstwo z zemsty.** W Sall na Węgrzech zamordowano agenta handlowego Mauricego Brauna z zemsty za to, że Braun dostarczał złego towaru.

— **Znędzy.** W Rzymie zastrzelił onegdaj malarz Kraft naprzód swą żonę a potem siebie. Powodem podwójnej zbrodni była nędza. Niezszczęśliwa para pozostawiła 13-letniego syna.

— **Katastrofa kolejowa pod Rzymem.** Z Rzymu donoszą w dalszym ciągu następujące bliższe szczegóły o zaszłej onegdaj katastrofie kolejowej: Z powodu licznego napływu osób, przybyłych na pogrzeb króla Humberta, zarząd kolejowy zmuszony był zarządzić nadzwyczajne pomnożenie pociągów. I tak dnia 13 b. m. wieczorem wypuszczono z dworca w odstępach dziesięciu minut cztery pociągi na linię Rzym-Florencja. Pierwszy pociąg do Ankony odszedł o godzinie pół do 11. Drugi pociąg do Florencji wyruszył o godzinie pół do 12. Dzieci minut po nim szedł już drugi pociąg do Ankony, za którym znowu po 10-minutowej przerwie spieszył jeszcze jeden pociąg do Florencji. Aż do miejscowości Orte jest bowiem tor dla pociągów do Florencji i do Ankony wspólny. Wszystkie pociągi biegły więc tym samym torem.

Przed stacją Castel Giubileo w pierwszym pociągu florenckim uległ uszkodzeniu hamulec Westinghousea. Zatrzymano się, aby szkodę naprawić, na pustym polu, 12 kilometrów od Rzymu. Niektórzy pasażerowie zniecierpliwieni, powysiadali. Noc była księżycowa, jasna. Tor w tem miejscu zakreślała znaczną krzywiznę — i to stało się bezpośrednią przyczyną katastrofy. W ślad nadbiegł bowiem pociąg, idący do Ankony, a z powodu półkola nie mógł dostrzedz stojącego pociągu i sygnałów. Wybiegł wprawdzie budnik, dając znaki, znaków jednak nie zrozumiano; hamulec nie zdołał odrazu powstrzymać rozpędu; lokomotywa całą parą wpadła na ostatnie wagony stojącego pociągu. Było to o g. 12 minut 50.

Zderzenie było straszliwe. Pierwszy wagon rozbitny został doszczętnie w drzazgi, drugi wyrzucony z szyn; trzeciego połowa zgruchotana. Mur około toru jakby zmieciony. Szósty wagon sypialny, silnej konstrukcji, wiozący w. ks. Piotra i jego żonę, wytrzymał napór. Rozległy się okropne jęki. Nastąpiła przerażająca chwila. Służba kolejowa straciła głowy! Powalone wagony zerwały nadto słupy telegraficzne i przerwały komunikację z Rzymem. Trzeba więc było dopiero biec przez most na Anio, gdzie znajduje się posterunek strażników cłowych. Z posterunku zatelegrafowano do stacji centralnej, a z tamąd na dworzec kolei, gdzie jednak służba była ukończona, a przeważna część urzędników udała się już do domów. — Brak pomocy, brak ratunku zwiększał jeszcze groźbę nieszczęścia. Na domiar w 10 minut po zderzeniu rozległ się turkot trzeciego pociągu, idącego do Florencji. Jak szaleni wybiegali pasażerowie naprzeciw i krzykiem rozpaczliwym zapobiegli nowej katastrofie.

W pierwszej chwili przypuszczano powszechnie, że wykonany został zbrodnicy zamach. Przypuszczenie wzmacniała okoliczność, że w pierwszym pociągu jechał W. ks. Piotr wraz małżonką Milicą, siostrą królowej włoskiej. Podróżni, którzy wyszli cało z wypadku, rzucili się na ratunek podróżnych, jęczących pod szczytkami wagonów. W. ks. Piotr zajął się tem, aby przedewszystkiem uwiadomić o katastrofie swojego szwagra, króla Wiktora Emanuela. Ale skąd wziąć gońca? Generał Driquet, przydzielony do świty w. księcia, zaczął szukać między pasażerami i wynalazł oficera bez czapki, w poszarpanym mundurze. Temu podtykował bilet. Oficer ruszył piechotą, po drodze spotkał karabiniera, dosiadł jego konia i cwałem puścił się do Rzymu, wprost do Kwirynału. W pałacu nie chcieli mu z początku otworzyć bramy. Król był już w łóżku. Wdziął mundur, wezwał oficera, który doręczył bilet W. księcia i kazał natychmiast zbudzić królową.

Król w towarzystwie królowej pojechał zaraz na dworzec kolei. Na dworcu jednak wszyscy wyżsi urzędnicy poszli spać i nie można było niezwłocznie złożyć pociągu nadzwyczajnego. Nie chcąc czekać, król wraz z królową pojechali na miejsce katastrofy w jednokonnej dorożce, nocą, przez pustą Kampanię.

Spotkanie sióstr było wzruszające. W. ks. Milica ikała długo, objawiając szły królowej, aż

ta, przejęta jękami rannych, opanowała się pierwsza. „Mamy tu ciężkie obowiązki“, rzekła — i obie pospieszyły do kilku zaledwie wydobytych z pod szczytków ofiar.

Król i w. ks. Piotr brali osobiście czynny udział w akcyi ratunkowej. W. książe pomógł i nosił wodę dla rannych z pobliskiej studni. Król z pomocą dwóch urzędników kolejowych zajął się ratunkiem dep. Massiniego. Leżał on przez trzy godziny pod trupem. Dopiero wykopano pod nim dół w ziemi i podano mu sznur, aby ten jedną zdrową ręką przycisnął do zwłok, przytłaczających go i grozących mu uduszeniem. Król wsunął rękę przez szczelinę i podał ją dep. Massininiemu, mówiąc kilka słów otuchy. „Dziękuję! dziękuję!“ — odpowiedział ranny i zawałował: „Niech żyje król!“ Wstrząsająca scena rozegrała się między królową a pewną młodą dziewczyną. Kiedy ta, ciężko ranna, w czarno ubranej damie poznała królową, ujęła ją za rękę i poczęła błagać: „Pani, każ szukać mojej matki! Mniejsza o mnie!“ Królowa ucałowała dziewczynę w czoło, pocieszając jej boleść. Król zatrzymał się tymczasem kilka minut przed weteranem wojskowym, który mówił: „Biłem się we wszystkich bitwach o niepodległość Włoch i wyszedłem bez szwanku — a teraz muszę umierać tak nędzną śmiercią“. Królowi płynęły łzy po policzkach. W. ks. Piotr kazał otworzyć swoje kufrы i polecił z białyną robić bandaż. Dwóch rannych sam zaniósł do powozu i okrył kosztownym futrem.

Miejsce katastrofy przedstawia niezwykle okropny obraz. Kilka ciał wydobyto z pod gruzów wagonów zupełnie zmiażdżonych; u reszty zabitych nie można rozpoznać rysów twarzy. — Wśród zabitych rozpoznano p. Francaise, członka deputacji francuskiej na pogrzeb króla Humberta. Pomoc była spóźniona. Pierwszy oddział ratunkowy przybył z Rzymu w półtora godziny po katastrofie. Miał on bardzo ciężkie zadanie do spełnienia; z pod gruzów wagonów wydobywano rannych, których straszne jęki napełniały powietrze; ściany wagonów musiano przecinać piłami. Między zabitymi znajduje się także ks. Vanutelli, brat kardynała. Ciężko rannym jest również generał włoski Druquet. — Oprócz tego podają, iż stracił w tej katastrofie życie jeszcze jeden deputowany włoski. Nazwiska jego jednak dotychczas nie stwierdzono.

Tureckie poselstwo, wysłane na pogrzeb króla Humberta, które właśnie powracało tym pociągiem z Rzymu, wyszło z katastrofy owej bez szwanku.

— **Kongres kolejowy.** We wrześniu b. r. odbędzie się w Paryżu kongres kolejowy.

— **Karambol tramwayowy.** Z Paryża donoszą: Wagon tramwayowy powracający z wystawy, a napełniony gęsto publicznością, zderzył się z innym wagonem tramwayu, poruszonym zapomocą przyrządu mechanicznego, 15 osób odniosło rany, z tych kilka osób ciężkie.

— **Do Chin.** Słowo warszawskie donosi, że na propozycję cesarza Wilhelma II wyjeżdża artysta-malarz Wojciech Kossak do Chin i w tym celu przyłączy się do hr. Waldersee.

— **Katastrofa kolejowa.** Z Nowego Jorku telegrafują pod dniem dzisiejszym: Koło Pierson, w stanie Michigan, zderzył się z powodu mgły dwa pociągi, przyczem 9 osób zginęło a bardzo wiele odniosło rany.

— **Sławny szachista** Steinitz, zmarł onegdaj w Nowym Jorku.

— **Głód i cholera w Indjach.** Koln. Zig. otrzymuje prywatne wiadomości, donoszące, że w Indjach grozi nowa klęska głodowa; nadto w całych Indjach wzmagają się cholera. W ostatnich dniach z. m. umierało na cholera w samym Bombaju dziennie przeszło 300 osób. Z Lahore w prowincyi Pendżab, nadeszła depesza, że do dnia 7 lipca wynosiła w Pendżab liczba wypadków zastąpionych na cholera 15.702, z czego 8312 było śmiertelnych. Zaraza rozszerzyła się na 6 nowych okręgów. Położenie jest nadzwyczaj groźne. Wszystkie fabryki wstrzymały ruch. 30.000 ludzi pozostało bez pracy.

Notatki literacko-artystyczne.

— **Z wystawy paryskiej.** W niedawno ogłoszonym w naszym dzienniku spisie wszystkich rzeźb i obrazów polskich, wystawionych w różnych pałacach i dziedziach wystawy paryskiej, opuszczono dwa utwory: Stanisława Wyspiańskiego „Studium“ i Piotra Wojtowicza grupę „Porwanie Sabineki“.

— **Stanisław Witkiewicz** ogłosił nakładem Gebethnera i Wolfa wielką monografię o Jul. Kossaku. Dzieło ozdobione jest trzema portretami Kossaka i kilkuset rycinami.

Repertuar teatru hr. Skarbka.

(Ostatni miesiąc.)

Dzisiaj we czwartek (po raz ostatni) „Noc w Wenecyi“, opera komiczna w 3 aktach Jana Straussa.

W piątek pierwsze przedstawienie artystów dramatu po powrocie z Krynicy „Lygia“, senzacyjna sztuka w 5 aktach (z czasów przesławiania chrześcijan za Nerona) przez James Barretta.

W sobotę uroczyste przedstawienie ku uczczeniu 70 rocznicy Urodzin Najj. Pana. Rozpocznie Apoteoza i Hymn ludowy z udziałem całego personalu, nastąpi „Halka“, opera narodowa w 4 aktach St. Moniuszki.

W niedzielę (wznowienie) „Biedna dziewczyna“, krotocwila w 5 aktach Landaua i Krenna, po raz ostatni z p. Myszkowskim w roli Mukiego.

Z Izby sądowej.

(Losowanie sędziów przysięgłych.)

Na czwartą kadencję sędziów przysięgłych, która rozpoczyna się w pierwszych dniach września, wylosowani zostali jako sędziowie przysięgli pp.: Kalinowski Józef, rolnik z Kukizowa, Methal Józef, dzierżawca propinacji z Rzecezy, Rozwadowski Franciszek, dyrektor Tow. kred. ziem., Sklepiński Karol, aptekarz, Mikołajewicz Mieczysław, właśc. dóbr z Brusna nowego, Kłuczenko Bolesław, oficyał Tow. kred. ziem., Śniadowski Józef, właśc. dóbr z Borek janowskich, Drągowski Zygmunt, wł. realn., Miłkowski Aleksander, agent Towarz. krakowskiego z Bełza, Schleicher Leon, kupiec, Schönfeld Dawid, wł. dóbr, Strzelczuk Teodor, wł. realn. i hotelu, Przednowek Michał, restaurator, Niedzielski Bolesław, wł. dóbr z Brusna nowego, bar. Brunicki Zdzisław, wł. dóbr z Lublińca nowego, dr. Uhma Czesław, lekarz, Łaban Baruch, propinator z Waręża, Elster Józef, fabrykant tutek cygaretowych, Pfeffer Majer, kupiec z Sokala, Szołwaj Jan Włodzimierz, dzierz. dóbr z Kamionki wołoskiej, Czyżyk Marcin, piekarnik, Rosenthal Leon, dzierz. dóbr z Podemsczynny, Boziewicz Maryan, urzędnik Banku hipotecznego, Rzędowski Jerzy, wł. realn., Masłowski Ludwik, wydawca *Przeglądu*, Platter Fryderyk, wł. realn., Kuźmiński Aleksander, wł. realn. z Zamarstynowa, Bodnar Jan, kupiec, Baumann Adolf, wł. realn., Gruber Leib, knpiec z Sokala, dr. Balco Władysław, adwokat i wł. realn., Gutwiński Antoni, wł. realn., Bogochwalski August, budowniczy, Bernard Jonas, wł. realn., Jabłoński Adam, adjunkt kasy Wydziału krajowego, Appel Efraim, buchalter.

Jako przysięgli zastępcy pp.: Bernfeld Józef, kupiec, Perediakiewicz Karol, budowniczy, dr. Pająk Józef, adwokat, Kościński Artur, wł. realn., Korajski Jakób, budowniczy, Makowicz Michał, wł. realn., Koloński Piotr, restaurator, Alter Ignacy Izak, handlarz towarami żelaznymi, Niedzielski Julian, prof. Politechniki.

GOSPODARSTWO I HANDEL

— **Przedwstępne koncesye.** C. k. Ministerstwo kolei żelaznych udzieliło przedsiębiorcy budowli, Michałowi Polaskiemu we Lwowie, na przeciąg jednego roku zezwolenia na podjęcie przedwstępnych technicznych prac, celem wybudowania kolei lokalnej o normalnym torze za stacyi Nowy Targ kolei żelaznej Chabówka-Zakopane przez Czorsztyn i Krościenko do Starego Sącza z odnogami do Szczawnicy a z Czorsztyna do austro-węgierskiej granicy w kierunku Starawieś (Alten-dorf).

— **Zjazd przemysłowców.** Centralny zarząd związków austriackich przemysłowców uchwalił zwołać w październiku do Wiednia ogólny zjazd przemysłowców z całej Austrii. Na porządku dziennym postawioną zostanie przedewszystkiem kwestya węgla i sprawa obmyślenia środków i zarządzeń przeciw postępowaniu rządu węgierskiego w obec przemysłu austriackiego.

— **Budapeszt, 16 sierpnia.** O stanie zasiewów po dzień 10 b. m. wydano następujące urzędowe sprawozdanie: Deszcze w dniach ostatnich oddziały korzystnie na rozwój winnic. Młócenie zboża już się rozpoczęło. Pod względem ilościowym oraz jakościowym tegoroczne zboże jest nieco słabsze niż w roku zeszłym. Pszenica przecięciowo prawie średnia inne gatunki zboża przecięciowo słabo średnie. Kukurydza i buraki cukrowe poprawiły się. To samo da się powiedzieć także o winnicach. Zbiór owoców zapowiada słabo średni rezultat.

— **Wiedeń, 16 sierpnia.** Targ zbożowy. (Kursa w koronach i po 50 klg.) Pszenica na jesień 8'05 do 8'13. Pszenica na wiosnę 8'53 do 8'55. Zyto na jesień 7'57 do 7'58. Zyto na wiosnę 7'96 do 7'97. Kukurydza na lipiec-sierpień 6'57 do 6'58. Kukurydza na sierpień-wrzesień — do —. Kukurydza na wrzesień-październik 6'57 do 6'58. Kukurydza na maj-czerwiec 1901 r. 5'32 do 5'33. Owies na jesień 5'76

do 5'77. Owies na wiosnę — do —. Rzepak na sierpień-wrzesień 14'10 do 14'20. Rzepak na wrzesień-październik 14'20 do 14'30. Rzepak na styczeń-luty 1901 r. — do —. Olej rzepakowy na wrzesień-grudzień — do —. Tendencya: oziębia. Pogoda: pochmurno.

— **Budapeszt, 16 sierpnia.** Targ zbożowy. (Kursa w koronach i po 50 klg.) Pszenica na październik 7'82 do 7'83, pszenica na kwiecień 8'19 do 8'20. Zyto na październik 7'18 do 7'20. Zyto na kwiecień 7'48 do 7'49. Owies na październik 5'43 do 5'45. Kukurydza na sierpień 6'38 do 6'39. Kukurydza na wrzesień 6'28 do 6'29. Kukurydza na maj 1901 r. 4'99 do 5'—. Rzepak na sierpień 14'20 do 14'30. Oferty na pszenicę: dobre. Chęć kupna: słaba. Tendencya: spokojna. Pogoda: deszczowa.

— **Frankfurt, 16 sierpnia.** Austriackie Kredyty 206'20, Koleje państwowe 138'80, Alpiny —, Disconto 175'30, Laura —, Montany —. Tendencya: —.

— **Giełda towarowa.** Cukier surowy loco Aussig 30— do 30'10, loco Olomuniec 28'30 do 28'50, loco Berno-Wiedeń 28'30 do 28'50, na październik-grudzień loco Aussig 25'15 do 25'25. Cukier w kostkach: *prima* 86'75 do 87—, *secunda* 86'25 do 86'50. Spirytus kontyngentowany: loco Wiedeń 44'20 do 44'60. — Nafta kaukaska: *transito* Tryest 12'50 do 13—, galicyjska przełoczysta 38'50 do 39'50. Ceny w koronach.

OSTATNIA POCZTA

Najd. Arcyksiążę Franciszek Ferdynand, jak donoszą z Berlina do *Fremdenblattu*, wzię udział w tegorocznych manewrach cesarskich w Niemczech.

Z Paryża donoszą dzienniki prywatnie, że rząd francuski ma z okazji tegorocznych Urodzin Najj. Cesarza Franciszka Józefa odznaczyć zaszczytnie dzielność austro-węgierskich marynarzy, którzy z heroicznym mężstwem brali udział w obronie poselstwa francuskiego w Pekinie. Na razie polecił francuski minister spraw zagranicznych Delcassé posłowi francuskiemu w Pekinie, aby wyraził marynarzom tym podziękowanie rządu francuskiego.

Fremdenblatt omawiając ostatnie wypadki w Serbii, zaznacza, że Austro-Węgry pragnęły i pragną zawsze utrzymania w krajach bałkańskich *status quo* i unikania wszelakiego mieszanina się w ich sprawy wewnętrzne. W tej mierze polityka Monarchii zgodną jest z polityką Rosyi. Obecnie tak samo nikt nie ma prawa mówić o porażce Austro-Węgier w Serbii, jak podczas głośnego procesu o zdradę stanu nikt nie miał prawa mówić o porażce Rosyi. Polityka Austro-Węgier w Serbii nie jest zawisłą od wewnętrznych stosunków w tym kraju, lecz rozstrzygają o niej geograficzne położenie królestwa i ekonomiczne jego stosunki do Monarchii. Pragnąć gorąco należy, aby raz przecie już zaprzestano przy ocenianiu wypadków na półwyspie Bałkańskim mówić bezustannie o przeciwieństwie interesów między Monarchią Habsburską a Rosyją. Ta zgodność zapatrywań, które znalazła wyraz w identycznych notach z dnia 29 kwietnia 1897, nie doznała od owego czasu żadnej zmiany i jest obecnie, jak dotychczas, niezawodną rękojmnią utrzymania dobrego porozumienia pomiędzy Austro-Węgrami a Rosyją.

Dzienniki utrzymują, że podczas audyencyi księcia Henryka pruskiego u Papieża, miano także omawiać sprawę utworzenia nuncyatury w Niemczech. Zdaje się, że w Watykanie zamierzają ustanowić siedzibę nuncyatury w stolicy dynastji katolickiej, a więc ewentualnie w Dreźnie. Na razie nie wiadomo nic, jak rząd niemiecki przyjął ten projekt.

Królowa wdowa Małgorzata odjechała onegdaj z Rzymu do Wenecyi; na dworzec odprowadzili ją oboje królestwo włoscy.

Wedle doniesienia dzienników włoskich, aresztowano w miejscowości Tufo (prowincya Avellino) pewne indywiduum w ubraniu księdza, przy którym znaleziono listy francuskie i angielskie oraz fałszywy pasport. Jak twierdzą, był aresztowany towarzyszem królobójcy Bresciego, tym mianowicie, którego policya włoska pilnie poszukiwała.

Król serbski Aleksander przed swoim wyjazdem do Smederowa przyjął na dłuższym posłuchaniu ułaskawionych z okazji swojego

14-20.
0 do
gru-
ębla.

owy.
a na
cwie-
rnik
do
5-45.
Ku-
uru-
pak
sze-
den-

Kre-
80,
—

wy
ni-
leń
oco-
h:
do
ie-
za:
ka
-o-

Nadu przywódców stronnictwa radykalnego, których sąd doraźny skazał w swoim czasie na udział w zbrodni stanu na długie ciężkie więzienie. Na audyencji byli pomiędzy innymi: były szef sekcji Stojan Protic, profesor Ruzic i były prezes gabinetu radykalnego Mikołaj Pasic.

General Stefan Pantelicz został pozbawiony swojej rangi i utracił prawo noszenia mundurów generalskiego. Jako powód podają mowę, którą wypowiedział podczas obiadu dworskiego wydanego na cześć korpusu oficerskiego. Odpowiadając na toast króla Aleksandra, sławił on przedewszystkiem króla mianem jako reorganizatora armii i mądrego władcy, a królowi Aleksandrowi poświęcił za ledwo kilka obowiązkowych słów, co bardzo niemile dotknęło monarchę.

Z Belgradu donoszą dalej, że król i królowa podczas swej podróży poślubnej do Smederowa byli przyjmowani bardzo uroczystie przez lud okoliczny. Od chwili, gdy lud się przekonał, że pomiędzy nim a koroną nie ma żadnych przeszkód, popularność monarchy i dynastji rośnie z dniem każdym.

Politische Correspondenz donosi na podstawie urzędowego doniesienia z Belgradu, że nie jest prawdą, jakoby król Aleksander odebrał szefostwo pułku matce swojej, królowej Natalii i nadał je swojej małżonce. Pułk, którego szefem została królowa Draga, nie nosił do tej pory żadnego miana. Tak samo i szkoła, która otrzymała teraz nazwę szkoły królowej Dragi, nie nosiła nazwy królowej Natalii.

W wynikłym między Bułgarią i Rumunią zatargu, o czym piszemy na innym miejscu, nie daje się dostrzec do tej chwili jakie bądź złagodzenie. Wedle najnowszej depeszy z Bukaresztu, przebieg dotychczasowego śledztwa w sprawie zamordowania profesora Michaleana przez bułgarskiego Mace-donczyka Dymitrowa, zdaje się stwierdzać coraz dowodniej współwinę komitetu macedońskiego, mającego swą siedzibę w Sofii.

Rząd rumuński wskutek napływu do Rumunii podejrzanych i częścią bardzo niebezpiecznych żywołów, wydał przepis, który żąda od cudzoziemców nie tylko posiadania pasportów, lecz także legitymacji, wystawionych przez odpowiednich konsulów. Pod tym warunkiem tylko wystawiane będą prefektury karty, pozwalające na przebywanie w kraju.

Z Konstantynopola donoszą: Sprawozdania konsulów potwierdzają wiadomości o rzezi w Spaghank. Kilka ambasad zwróciło uwagę Porty na krwawe zajścia.

Angielski wicekonsul z Wan donosi telegraficznie, że podczas jego podróży po wilocie napadła go banda uzbrojonych Kurdów. Dragomana zraniono i jego pakunki zrabowano. — Wicekonsul, który zdołał uratować się ucieczką do Wan, zawiadomił o tem władze, które wysłały wojsko w pościgu za Kurdami.

Z powodu odkrytego w Pretoryi spisku na życie oficerów angielskich, londyński *Standard* pisze, co następuje:

„Z nielicznymi wyjątkami dowódcy Boerów okazali się ludźmi honoru, dlatego też nie wierzymy, aby tak dzielni żołnierze, jak Dawet lub Botha wiedzieli o gotującym się zamachu na głównodowodzącego naszymi wojskami w Pretoryi. W każdym razie dla spiskowców w Pretoryi nie ma żadnego tłumaczenia się, żadnej wymówki. Zamach, ukarowany przez nich, nie posiadał żadnych cech jakiegokolwiek bądź operacji wojennej. Morderstwo noce, podpalenie i uwięzienie wodza wojsk nieprzyjacielskich nie mają nic do czynienia z wojną, a najbardziej oburzającym jest fakt, że spiskowcy otrzymali pozwolenie mieszkania w Pretoryi jedynie tylko wskutek dobroci lorda Robertsa. Zresztą wyraźnie było ogłoszono, że ci, którzy zostaną w mieście po okupacji angielskiej, obowiązani są do zachowania bezwzględnej neutralności. Ci, którzy patriotyzm nie pozwalał na poddanie się temu warunkowi, mogli opuścić miasto, jak to zresztą zrobiło wielu obywateli, których odnajdujemy dziś w szeregach nieprzyjacielskich. Do tych nie mamy pretensji, ale ci, którzy pozostali w używaniu swobody i mienia pod rządem angielskim, winni są najczarniejszej zdrady, że skorzystali z zapewnionego sobie bezpieczeństwa dla ułożenia szeregu zamachów morderczych. Litość byłaby niewłaściwą względem tych, którzy w tak bezwzględny sposób nadużyli położonego w nich zaufania”.

TELEGRAMY GAZETY LWOWSKIEJ

Linc, 16 sierpnia. Poseł do Rady państwa (z Izby handlowej i przemysłowej w Linciu) i prezydent tutejszej Izby handlowej i przemysłowej Jan Wimbözel zmarł.

Bruksela, 16 sierpnia. W wielu przedsiębiorstwach oddalono tu robotników, należą-

cych do stowarzyszeń, a przyjęto na ich miejsce takich, którzy do żadnego syndykatu nie należą; robotnicy uchwalili żądać zaniechania tego postępowania.

Paryż, 16 sierpnia. Jak donosi *Figaro*, prezydent Loubet, uda się w przyszły poniedziałek lub wtorek do Rambouillet, gdzie zabawi tylko krótki czas. *Figaro* twierdzi też, że w grudniu oczekiwane są w Paryżu ważne odwiedziny.

Paryż, 16 sierpnia. Następujący z polskich artystów, którzy obrazy swe wystawili w dziale austro-węgierskim, otrzymali odznaczenia na wystawie światowej w Paryżu: Mehofffer, złoty medal, a Malezewski, Pochwalski, Tetmajer i Wyczółkowski, srebrne medale.

Paryż, 16 sierpnia. Na ostatniej radzie gabinetowej w pałacu elizejskim podał Delcassé do wiadomości telegram od konsula w Shanghai, donoszący, że w tem mieście panuje obecnie spokój, wszelkie jednak środki ostrożności są zarządzane, aby w danym razie francuska kolonia była zabezpieczoną.

Paryż, 16 sierpnia. Jak donoszą *Figaro* i *Gaulois*, admirałowie Fournier i Baumont, jakoteż porucznik Caverville i większa część oficerów są zdania, że głównym powodem zatonięcia okrętu „La Framée” był błąd w konstrukcji jednej z części składowych. Jutro zbierze się pod przewodnictwem admirała Roustana rada śledcza w tej sprawie.

Pułkownik Bongol, który przed niedawnym czasem przeniesiony był za karę do Algieru, został teraz w skutek nowego śledztwa dyscyplinarnego — jak donosi jeden z dzienników — zupełnie usunięty ze służby.

Tulon, 16 sierpnia. Jeden z oficerów marynarki opowiada następujące szczegóły z katastrofy zderzenia się torpedowca „La Framée” z okrętem „Brennus”. Znaczniejsza liczba okrętów eskadry płynęła w kierunku cieśniny morskiej koło Gibraltaru w jednej linii z szybkością 10 węzłów. Noc była spokojna, niebo zupełnie czyste. Około północy chciał admirał Fournier przesłać krążownikowi „Foudre” jakiś rozkaz za pośrednictwem „La Framée”. Wtedy, „La Framée” przyspieszyła biegu i płynęła z szybkością 16 węzłów. Wtem komendant jej spostrzegł, że statek za blisko przyplął do „Brennusa”.

Wówczas zakomenderował: „20 stopni na lewo”. Kierownik steru jednak, zrozumiał źle rozkaz, a mianowicie jakoby brzmiał: „20 stopni na prawo” i według tego pokierował torpedowcem, który też w całym pędzie najechał na pancernik „Brennus”. Ci, z załogi „La Framée”, którzy spali zamknięci w kabinach, wyszły utonęli. Komendant jej energicznie kierował ratunkiem, odrzucił zaś ratunek dla samego siebie wołając: „Odwagi! starajcie się wszystkich uratować, Adieu”. Po trzech minutach „La Framée” poszła na dno.

Paryż, 16 sierpnia. *Echo de Paris* donosi, że powodem katastrofy, jaka spotkała okręt do burzenia torpedowców, „La Framée”, było to, iż przyrządy sygnałowe źle funkcjonowały.

Paryż, 16 sierpnia. W Bordeaux odbyło się zgromadzenie palaczy i robotników, zajmujących się wyładowywaniem węgla, które postanowiło ogólny strejk. Marynarze i palacze w Dunkierce zastrejkiwali także.

Paryż, 16 sierpnia. *Figaro* donosi, że podczas wczorajszego wypadku na linii tramwaju konnego 35 osób odniosło obrażenia, w znacznej części lekkie.

Bilbao, (w Hiszpanii) 16 sierpnia. W kościele Matki Boskiej w Pegonie powstała w skutek spadnięcia palącej się świecy wielka panika, podczas której jedną kobietę uduszono, inną ciężko raniono; prócz tego wiele jeszcze osób doznało cięższych i cięższych obrażeń.

Wypadki w Chinach.

Wiedeń, 16 sierpnia. Austro-węgierski okręt wojenny „Marya Teresa” przybył już do Czufu. Według doniesienia z tego okrętu, linia kolejowa do Tangku jest znowu wolną od zagrożenia ze strony Chińczyków. Wysadzony przez okręt oddział austro-węgierski piechoty marynarki połączył się dnia 10 sierpnia w Tientsinie ze sprzymierzonymi wojskami, które posuwają się naprzód i ścigają umykającego nieprzyjaciela. Sprzymierzeni liczyli na pomoc obiecaną im przez przyjaźni dla Europy usposobionego księcia Chenga.

Wedle telegramu z okrętu „Zenta”, kolumna spiesząca na odsiecz była dnia 10 sierpnia tylko o 27 mil od Pekinu oddalona.

Budapeszt, 16 sierpnia. Od węgierskiego misionarza Wilfingera, o którym mówiono, że już zmarł, przyszedł list do kanonika Illesa, w którym Wilfinger pisze, że ma się wprawdzie jeszcze dobrze, ale każdej chwili musi być przygotowany na śmierć męczennicką z rąk Bokserów.

Berlin, 16 sierpnia. Dzienniki wieczerne donoszą, że nadeszło już oświadczenie rządu francuskiego, zgadzające się na nominację hr. Walderssego naczelnym wodzem wojsk sprzymierzonych w Chinach

Berlin, 16 sierpnia. *Biuro Wolfa* donosi, że krążowniki „Schwalbe” i „Seeadler” otrzymały rozkaz wypłynięcia do portu w Shanghaiu.

Biuro Wolfa donosi z Tien-tsinu dnia 8 sierpnia: Koło Yang-tsin (stacya przed Pekinem) Chińczycy pilnowali tylko kolei żelaznej i po słabym oporze cofnęli się do Hsi-ku.

Petersburg, 16 sierpnia. Z Pekinu nadeszło doniesienie, że w nocy z 31 lipca na 1 sierpnia Chińczycy rozpoczęli na nowo bombardowanie poselstw. Cudzoziemcy byli zaopatrzeni w żywność tylko do 8 sierpnia.

Petersburg, 16 sierpnia. O organizacji wojsk syberyjskich donoszą, że wszystkie tam znajdujące się wojska tworzyć będą razem 3 korpusy. Jeden korpus wojsk lądowych będzie nowouformowanym.

Petersburg, 16 sierpnia. Według nadesłanych tutaj wiadomości, pod Moche ukazały się bandy chińskie, wskutek czego załoga w Pokrowce została wzmocniona. W Mongolii nastąpiła koncentracja wojsk wzdłuż rosyjskiej granicy. Załogi strażnic znacznie powiększono.

Rzym, 16 sierpnia. Poseł włoski w Pekinie donosi pod datą 9 sierpnia, że posłom tamtejszym zakomunikowano wiadomość o poruczeniu Li-Hung-Czangowi wdrożenia rokowań pokojowych. Chińczycy tymczasem w dalszym ciągu ostrzeliwiają poselstwo angielskie.

Paryż, 16 sierpnia. Delcassé otrzymał depeszę od posła francuskiego w Pekinie Pichona z daty 9 sierpnia, w której powiedziano, że Czungliamen zawiadomił posłów w Pekinie, iż Li-Hung-Czangowi polecono rozpoczęcie rokowań pokojowych. Należy jednak zapytać, jak można się zapuszczać w rokowania, zanim ciało dyplomatyczne nie otrzyma napowrót swoich praw, i zanim wojska nieprzyjacielskie opuszczą terytoria poselskie. Jeżeli zaś rokowania te przeszkodziły marszowi sprzymierzonych do Pekinu, to posłowie są w niebezpieczeństwie wpadnięcia w ręce Chińczyków. Jesteśmy — kończy się depesza — skazani na tak małe racye jedzenia jak podczas stanu oblężenia; na razie mamy jeszcze końskie mięso, ryż i chleb, które nam wystarczą na 15 dni.

Paryż, 16 sierpnia. *Gaulois* donosi, że na wtorkowej radzie gabinetowej zapadła uchwała, wyrażająca zgodę Francji na nominację hr. Walderssego.

Paryż, 16 sierpnia. Na wystawie paryskiej w grupie II. następujący wystawcy z Austro-Węgier otrzymali odznaczenia: Wyrodnio występujących *hors concours*: Franciszka Pausingera, Bernatzika i Brozika; *grand prix* otrzymał: Illit; złote medale: Angeli, Mehofffer, Czok i Laskin; prócz tego przyznano większą ilość medali srebrnych.

Haga, 16 sierpnia. Poseł holenderski w Pekinie donosi szyfrowaną depeszą, że wszyscy Holendrzy w Pekinie są w dobrym zdrowiu.

Londyn, 16 sierpnia. *Daily Express* donosi z Hong-Kong pod datą wczorajszą, jakoby sprzymierzeni dnia 13 b. m. doszli do Pekinu.

Daily Telegraph ogłasza telegram z Waszyngtonu z daty wczorajszej, podług którego tamtejsze władze sądzą, że sprzymierzeni są już w Pekinie.

Times donosi z Shanghai, że tamtejszy wicekról wystosował dnia 10 b. m. do rządu angielskiego telegram z prośbą o cofnięcie rozkazu, aby wojska indyjskie wyładowały w Shanghai. Jakkolwiek wicekról odwołał później swą prośbę, aby przynajmniej uniknąć wyładowania wojsk sprzymierzonych, rząd angielski zarządził, aby w tej sprawie oczekiwać dalszych rozkazów.

Londyn, 16 sierpnia. Admirał Bruce donosi z Taku, że sprzymierzeni znajdują się w oddaleniu 27 mil od Pekinu; trafiają oni na mały opór, gdyż Chińczycy za zbliżeniem się ich, opuszczają natychmiast swoje pozycje obronne.

Londyn, 16 sierpnia. Poseł chiński przesłał ministerstwu spraw zagranicznych depeszę, wedle której posłowie w Pekinie jeszcze przed dwoma dniami mieli się dobrze.

Londyn, 16 sierpnia. Telegram z Taku z dnia 8 b. m. donosi, że dowódcy wojsk sprzymierzonych po zdobyciu Yang-tse-kianga postanowili marsz na Pekin dalej prowadzić. Inny telegram donosi, że korpus ekspedycyjny znajduje się już w oddaleniu 25 kilometrów od Pekinu.

Londyn, 16 sierpnia. Sekretarz parlamentarny Brodrick wygłosił wczoraj w Whitley mowę, w której omawiał taktykę obecnego gabinetu i wspominał, że nowe wybory są niedaleko. W sprawie zajść w Chinach — powiedział — mimo wszystko co mówią, — rząd angielski jest zdecydowany użyć wszelkich środków, zmierzających do obrony interesów Anglii. Wyładowanie wojsk angielskich w Shanghai ma na celu ochronę tamtejszych poddanych przeciw anarchii i bezprawiu. W ostatnich dniach sytuacja w Chinach jest bardziej zadowalniająca, aniżeli przed kilku dniami. Wojska sprzymierzone stoją już — zdaje się — blisko Pekinu; niech wie rząd chiński, że on i władze chińskie odpowiedzialne są w obec mocarstw za

wszystko, co się stanie. Każdy z zadowolonym dowiedział się o nominacji poważnego i doświadczonego generała na wodza sprzymierzonych wojsk w prowincji Czik, tak, jak wszystkie mocarstwa chętnie na to się zgodziły. Interesa Anglii równe są w znacznej mierze interesom niemieckim. Należy się spodziewać, że pomiędzy wszystkimi żołnierzami panować będzie koleżeństwo i zgoda. — Brodrick wyraził w końcu radość z powodu, że admirał angielski i angielski konsul generalny doznają poparcia ze strony wicekróla w dolinie Yng-tse-kiangu. Należy się spodziewać, że usiłowania zjednoczonych mocarstw około przywrócenia pokoju i porządku w Chinach osiągną trwałe skutki.

Waszyngton, 16 sierpnia. Depesza Chafego z Natow donosi, że trafił on tylko na słaby opór. Droga do Natow jest najgorszą częścią drogi z Tientsinu do Pekinu.

Shanghai, 16 sierpnia. *Biuro Reutersa* donosi: Sobotnia eksplozja w tutejszym chińskim magazynie prochowym nie ma większego znaczenia. Ofiar w ludziach nie było żadnych.

Shanghai, 16 sierpnia. Przybyłe tu z Hongkongu wojska angielskie nie mogły wywiązać się na ląd z powodu oporu wicekróla. Postawę wicekróla przypisują tu wpływowi francuskiego i rosyjskiego konsula. Seymour czeka na instrukcje swojego rządu.

Hongkong, 16 sierpnia. Chińczycy z wielką uwagą śledzą roboty przy rozszerzeniu fortyfikacji w Kantonie. Według wiadomości, pochodzących od Chińczyków, forty „Boyer” otworzą niezawodnie ogień, jeżeli w porcie jeszcze więcej groładzić się będzie europejskich okrętów wojennych. Obawiają się, że najmniejszy powód może doprowadzić do rozlewu krwi.

Hong-Kong, 16 sierpnia. Przygotowania wojenne w Kantonie trwają dalej. Fortyfikacje koło Whampsa są już gotowe, a wzdłuż rzeki założono miny.

Tokio, 16 sierpnia. Japończycy byli w dniu 12 sierpnia w odległości 10 mil od Pekinu, obsadzili mianowicie miejscowość Tung-fu.

Anglia i Transvaal.

Londyn, 16 sierpnia. *Daily Mail* donosi z Laureno Marquez z daty wczorajszej, że ambulanś rosyjski, złożony z 35 osób, męczyzn i kobiet, który przybył tam dnia 14 b. m., został odwołany w celu udania się do Chin.

Daily Telegraph donosi z Durbanu pod datą wczorajszą, że generał Buller w marszu do Barberton został zaatakowany.

Kapstadt, 16 sierpnia. W parlamencie odrzucono 46 głosami przeciw 38 wniosek Stauera, żądający wybrania komisji dla przeprowadzenia śledztwa w sprawie sądenia powstańców. Schreiner głosował po stronie rządu, który uzyskał nadspodziewanie znaczną większość.

Telegrafowany kurs wiedeński.

Wiedeń, 16 sierpnia 1900. Zamknięcie giełdy (*Schlusscourse*). Godzina 2 minut 30. Akcje austriackiego Zakładu kredyt. 663 75, Akcje węgierskiego Zakładu kredyt. 682 —, Akcje Anglobanku 276 50, Akcje Unionbanku 550 —, Akcje Länderbanku 415 —, Akcje Bankvereinu 492 50, Akcje Bodencredit 858 —, Akcje galicyjsk. Banku hipotecznego 641 —, Akcje Kolei państwowych 655 —, Akcje Kolei Południowej 108 50, Akcje Tramway A) 281 —, Akcje Tramway B) 275 —, Akcje Kolei Elbenthal 459 —, Akcje Kolei Północnej — —, Akcje Kolei Czerniowieckiej 527 50, Akcje Alpiny 452 50, Akcje Rima Muranyi 514 —, Akcje Pragskiego Towarzystwa żel. 1786 —, Akcje Fabryki broni — —, Akcje Tureckie tytoniowe 287 —, Obligacje węgierskiej indemnizacji 90 80, Renta majowa 97 75, Austriacka Renta koronowa 97 40, Węgierska Renta koron. 90 60, 56 l. Listy Tow. kredytowego ziem. 90 15, 4 prc. Listy Banku krajowego 92 —, 4 1/2 prc. l. Listy Banku krajowego 99 25, 4 prc. Listy Banku hipotecznego 90 75, 4 1/2 prc. Listy Banku hipotecznego 98 50, 5 prc. Listy Banku hipotecznego 109 50, 4 prc. Galic. Obligacje propinacyjne 95 90, 4 prc. Gal. pożyczka kraj. z r. 1893 91 10, 4 prc. Pożyczka miasta Lwowa 89 50, Losy tureckie 106 —, Marki 118 37, Ruble 255 50.

Odpowiedzialny redaktor Adam Krochowicki.

Nadesłane.

COLOSSEUM THORNA

Od 16 sierpnia nowy wspaniały program. — Covas, akt sportowy. Mariot, humorysta. Miss Galatée, projekty świetlane Thaliane Trio, szwedzki tercet wokalny. Kelly, zongler ekwilibr. Krojanka, subretka. The de Filippis, tancerze transformacyjni. Steffen and Crebs, komiczni bicykliści. Trupa akrobicka Huebele i t. d.

Bilety wcześniej są do nabycia w biurze dzienników W-go Plohna, ul. Karola Ludwika 9.

W y k a z

pięciu liczb wyciągniętych w c. k. urzędzie loteryjnym we Lwowie dnia 14 sierpnia 1900

53 — 60 — 33 — 45 — 56

Następne ciągnięcia odbędą się dnia 29 sierpnia i 12 września 1900.

Przyjechali do Lwowa

dnia 16 sierpnia 1900.

HOTEL IMPERIAL

PP. S. Wasilewski z Morkuszowa, P. Brzozowska z Warszawy, A. Witosławski z Borszczowa, Z. Komarski z Oderbezu, S. Wikonsky z Pragi, Z. Hamezewsky z Budapesztu, F. Iwonsky z Czech, W. Seiding z Londynu.

Wystawy i Muzea.

Nieustająca Wystawa zjednoczonego Towarzystwa przyjaciół sztuk pięknych we Lwowie, przy placu św. Ducha l. 1c, pierwsze piętro, jest otwarta codziennie od godziny 10 przed południem do godziny 5 po południu. Wstęp od osoby kosztuje w niedzielę 15 ct. w dniu powszednie 30 ct. — Dla członków wstęp wolny.

Muzeum przemysłowe miejskie otwarte codziennie (z wyjątkiem poniedziałków) od godziny 9 rano do godziny 3 po południu, w niedzielę i święta od godziny 10 rano do godziny 1 z południa. — Biblioteka muzealna otwarta codziennie od godziny 11 przed południem do godziny 3 po południu (w niedzielę i święta od godziny 10 do godziny 1). — Wstęp w dniu powszednie 20 ct., w niedzielę wolny.

Ruch pociągów osobowych c. k. kolei państwowych

obowiązujący z dniem 1. maja 1900 (Przyjazd i odjazd pociągów podany jest w czasie środkowo-europejskim).

Table with columns for 'przyjeżdżają do Lwowa' and 'odjeżdżają ze Lwowa', listing train numbers, destinations, and times.

Uwaga: Nocna pora oznaczona jest ramkami. Powyższy czas środkowo-europejski jest wcześniejszy o 36 minut od czasu lwowskiego. Biuro informacyjne c. k. kolei państwowych w gmachu Dyrekcyi przy ul. Krasickich l. 5. udziela bliższych wyjaśnień sprzedaje bilety i karty okrężne, jakoteż i książeczki z rozkładem jazdy.

CENNIK

lwowskiej izby handlowej przemysłowej

Lwów, dnia 16. sierpnia 1900.

I. Akoye za sztukę.

Table listing various bank and financial items with their respective prices.

II. Listy zastawne za 100 K.

Table listing interest rates and terms for various types of promissory notes.

III. Obligat za 100 K.

Table listing prices for various government and municipal bonds.

IV. Losy.

Table listing prices for various types of lottery tickets.

V. Monety.

Table listing prices for various types of coins and medals.

Kurs giełdy wiedeńskiej.

Dnia 15. sierpnia 1900.

Table showing exchange rates for various currencies and commodities.

Table listing various types of bonds and securities with their prices and terms.

Table listing various types of bonds and securities with their prices and terms.

Table listing various types of bonds and securities with their prices and terms.

Dla jadących na wystawę paryską polecamy Listy kredytowe (Lettres de crédit) które usuwają konieczność noszenia ze sobą znaczniejszych kwot pieniężnych. Listy kredytowe wystawiamy pod najkorzystniejszymi warunkami.

Sokal i Lilien

Dom bankowy i kantor wymiany Zlecenia z prowincyi załatwiamy odwrotną pocztą bez doliczenia prowizyi.

Licytacje.

L. cz. E. 260/00 (5) (6729 3-3)

Na żądanie Eisiga Raaba, odbędzie się dnia 4. września 1900 o godz. 9 przed południem, w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. II, licytacja realności lwh. 648 i lwh. 649 ks. gr. gminy Krakowice objętych, Leona Elstra w trzech ósmynych częściach własnych.

Nieruchomości, wystawione na licytację, są ocenione na 10560 kor.

Najniższa cena wynosi 5280 kor., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. II.

Takie prawa, w obec których niniejsza licytacja byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej nieruchomości, bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II. Krakowice, dnia 28. lipca 1900.

L. cz. E. 723/00 (6) (6725 3-3)

Zobowiązana nieobjęta masa spadkowa po Mechlu Heifermana przez kuratora adw. dra Trachtenberga w Kołomyi.

Na żądanie Riwna Heifermana w Słobdzie rungórskiej, odbędzie się dnia 30. sierpnia 1900 o godz. 9 przed południem, w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 4, licytacja a) realności lwh. 891 ks. gr. gm. Oslaw biały, składającej się z parc. gr. 3975/1, 4326, 4344/2, 4345/1, 4341/1, 4392/2, 4393/1 i 4438 i b) 1/4 część realności lwh. 506 ks. gr. gm. Oslaw biały, składającej się z parc. bud. 309 z młynem wodnym.

Nieruchomości te, wystawione na licytację, są ocenione a) na 920 kor., b) na 150 kor.

Najniższa cena wynosi ad a) 613 kor. 33 hal., ad b) 100 kor., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne, niniejszem zatwierdzone, i odnoszące się do tych nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły ocenienia i t. d.) może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 4.

Takie prawa, w obec których niniejsza licytacja byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższych nieruchomościach bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

Wyznaczenie terminu licytacyjnego należy zanotować na karcie ciężarów wykazów hipotecznych, dla wzmiankowanych nieruchomości i części nieruchomości.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział III. Delatyn, dnia 3. lipca 1900.

L. cz. E. 1397/98 (32) (6806)

Dnia 23. sierpnia 1900 o godz. 11 przed południem, odbędzie się w sądzie tutejszym, licytacja realności lwh. 527 gm. Tlumacz. Realność oceniono na 74 kor. 56 hal.

Najniższa cena, niżej której sprzedaż nie nastąpi, wynosi 370 kor. 78 hal.

Warunki licytacyjne i inne odnośne dokumenta przejrzeć można w sądzie tutejszym, w biurze Nr. 10.

Takie prawa, w obec których niniejsza licytacja byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej nieruchomości, bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądo-

wej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II. Tlumacz, dnia 18. lipca 1900.

L. cz. E. 40/99 (8) (6804 1-3)

Na żądanie Towarzystwa zaliczkowego w Brzozowie, odbędzie się dnia 4. września 1900 o godz. 10 przed południem, w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 2, licytacja I.) 3/4 części ciał hip. lwh. 17, II.) 15/480 lwh. 18, III.) 15/960 lwh. 19, IV.) całego ciała lwh. 20, V.) 5/10 części ciała lwh. 21, VI.) 15/960 lwh. 182, VII.) 10/50 lwh. 291.

Nieruchomości te, wystawione na licytację, są ocenione na 2716 kor. 88 hal.

Najniższa cena wynosi ad I. 52 kor. 40 hal., ad II. 36 hal., ad III. 20 hal., ad IV. 1754 kor. 64 hal., ad V. 1 kor. 32 hal., ad VI. 60 hal., ad VII. 1 kor. 32 hal., poniżej tych cen sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tych nieruchomości dokumenta może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 2.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II. Dynów, dnia 10. czerwca 1900.

L. cz. E. XIV. 1430,00 (3) (6803)

Na żądanie dra Henryka Sokołowskiego, lekarza w Krakowie, zastąpionego przez adw. dra Kriegera, odbędzie się dnia 4. września 1900 o godz. 10 przed południem, w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 56 w Krakowie, licytacja realności lwh. 903 w Krakowie objętej, składającej się z parceli budowlanej lk. 1233 w obszarze 395 m² i z parceli ogrodowej lk. 1123 w obszarze 68 m².

Przynależności nie ma żadnych. Nieruchomość ta, wystawiona na licytację, jest oceniona na 34460 kor.

Najniższa cena wynosi 22973 kor. 32 hal., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły ocenienia i t. d.) może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 56.

Takie prawa, w obec których niniejsza licytacja byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej nieruchomości, bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział XIV. Kraków, dnia 29. lipca 1900.

L. cz. E. 156/00 (2) (6754)

Na żądanie Izraela Pressera, odbędzie się dnia 13. września 1900 o godz. 9 przed południem, w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 1 w Bieczu, licytacja realności lwh. 19 gm. Korczyn, wraz z przynależnościami, składającymi się z domu, stodoły, chlewa i krowy czerwonej.

Nieruchomość ta, wystawiona na licytację, jest oceniona na 1781 kor. 64 hal., przynależności zaś na 539 kor. 40 hal.

Najniższa cena wynosi 1472 kor., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły ocenienia i t. d.) może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 1.

Takie prawa, w obec których niniejsza licytacja byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej nieruchomości, bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział III. Biecz, dnia 6. sierpnia 1900.

L. cz. E. 69/00 (5) (6756 1-2)

Dnia 13. września 1900 o godz. 10 przed południem, w sądzie w Grzymałowie, odbędzie się licytacja realności objętej lwh. 1341 i 1/3 części realności objętej lwh. 1081 gm. Grzymałów.

Nieruchomości te, wystawione na licytację, są ocenione łącznie na 968 kor.

Najniższa cena wynosi 484 kor., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły ocenienia) może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie w biurze Nr. II.

Takie prawa, w obec których niniejsza licytacja byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższych nieruchomościach, bądź istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu tutejszego i nie wskażą sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II. Grzymałów, dnia 30. maja 1900.

L. cz. E. 536/00 (7) (6837)

Na żądanie c. k. uprzyw. galic. Banku hipotecznego we Lwowie, odbędzie się dnia 3. września 1900 o godz. 10 przed południem, w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 13, licytacja realności lwh. 505 gm. kat. Łańcut. Marka i Beili Heny Zwiebłów własnej.

Nieruchomość, wystawiona na licytację, jest oceniona na 24000 kor.

Najniższa cena wynosi 12000 kor., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły ocenienia i t. d.) może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 13.

Takie prawa, w obec których niniejsza licytacja byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej nieruchomości, bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział III. Łańcut, dnia 4. sierpnia 1900.

L. cz. E. 3026/99 (14) (6343)

Dnia 28. września 1900 o godz. 9 rano odbędzie się w biurze Nr. 51 sądu tut. licytacja realności lwh. 124 gm. Przemyśl, Anny i Maurycego Krugów własnej.

Realność tę oceniono na 130.796 kor. Najniższa cena, niżej której sprzedaż nie nastąpi, wynosi 65.393 kor.

Warunki licytacyjne i inne odnośne dokumenta przejrzeć można w sądzie tutejszym, biuro Nr. 22.

Takie prawa, w obec których niniejsza licytacja byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej nieruchomości, bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

Kuratora niewiadomych wierzycieli adw. dr. Glanz w Przemyślu.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział VIII. Przemyśl, dnia 21. lipca 1900.

L. cz. E. 159/00 (5) (6829)

Dnia 4. września 1900 o godz. 9 przed południem odbędzie się w sądzie niżej wymienionym licytacja realności lwh. 144 gm. Brzana górna, wraz z przynależnościami, składającymi się z 2 krów.

Nieruchomość, wystawiona na licytację, jest oceniona na 5753 kor., przynależności zaś na 140 kor.

Najniższa cena wynosi 3928 kor. 64 hal., poniżej tej ceny sprzedaż nie nastąpi.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym.

Takie prawa, w obec których niniejsza licytacja byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie inaczey roszczenia tego rodzaju niemożliwością być już ze skutkiem podnoszone.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II. Ciężkowice, dnia 27. lipca 1900.

L. cz. E. 160/00 (5) (6829)

Dnia 4. września 1900 o godzinie 10 przed południem odbędzie się w sądzie niżej wymienionym licytacja realności lwh. 145 gm. Brzana górna.

Nieruchomość ta oceniona jest na 1174 kor. 60 hal.

Najniższa cena wynosi 783 kor. 6 hal., poniżej której sprzedaż nie nastąpi.

Warunki licytacyjne i dokumenta, może każdy, mający chęć kupna, przejrzeć w sądzie niżej wymienionym, w godzinach urzędowych.

Takie prawa, w obec których niniejsza licytacja byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić przy terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju nie mogłyby być podnoszone.

Te osoby dla których jakie prawa lub ciężary na tej realności, bądź już istnieją, bądź w toku powstaną, zawiadamiane będą przez przybicie na tablicy sądowej, jeżeli nie mieszkają w okręgu sądu i nie wskażą pełnomocnika do doręczeń.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II. Ciężkowice, dnia 27. lipca 1900.

(6826 1-3)

L. cz. E. 839/00 (3), E. 790/00 (2), E. 417/00 (2), E. 886/00 (2), E. 899/00 (2)

Na żądanie Tow. zalicz. w Brzozowie, Schulima Laufera, Agnieszki Górskiej, Salamona Schertza i Szymona Parnesa, odbędzie się dnia 4. września 1900 o godz. 9 przed południem, w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. IV. w Brzozowie, licytacja a) całej realności whl. 569 i połowy realności whl. 572 gminy Przysietnica, Antoniego Bachwały własnych, b) połowy realności whl. 124 gminy Brzozów, Juliana Koraba własnej, c) połowy realności whl. 86 i 1/4 części realności whl. 87 ks. gr. gm. Dydnia, Jana Milczanowskiego własnych, d) połowy realności whl. 309 gminy Jasienica, Jana Snieżka własnej, e) 1/6 części i 1/10 części realności whl. 296 gminy Humniska, Józefa Kwiatka własnych.

Nieruchomości, wystawione na licytację, są ocenione: ad a) na 380 kor., ad b) na 370 kor., ad c) na 530 kor., ad d) na 235 kor., ad e) 139 kor. 15 hal.

Najniższa cena wynosi ad a) 253 kor. 32 hal., ad b) 246 kor. 66 hal., ad c) 353 kor. 32 hal., ad d) 117 kor. 25 hal., ad e) 92 kor. 76 hal., poniżej tych cen sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tych nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły ocenienia i t. d.) może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. IV.

Takie prawa, w obec których niniejsza licytacja byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższych nieruchomościach, bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV. Brzoza, dnia 11. lipca 1900.

L. 1870/900 (6807 2-3)

Ogłoszenie.

W c. k. głównej Fabryce tytoniu w Krakowie odbędzie się dnia 23. sierpnia r. b. o godz. 10 przed południem licytacja za pomocą pisemnych ofert w celu zabezpieczenia dostawy węgla kamiennych a w dniu 29. sierpnia r. o godz. 10 przed południem na dostawę desek na rok 1901.

Blizsze warunki przejrzeć można w tejże c. k. głównej Fabryce tytoniu.

C. k. główna fabryka tytoniu w Krakowie. Kraków, dnia 13. sierpnia 1900.

Magistrat miasta Wieliczki podaje do powszechnej wiadomości, że celem wydzierżawienia prawa propinacji i poboru należności propinacyjnej tudzież prawa poboru dodatku gminnego w mieście w Wieliczce wraz z Lednicą dolną i Mierzączką na lat 6 t. j. od 1. stycznia 1901 do 31. grudnia 1906 jak również celem poddzierżawienia prawa poboru krajowych opłat konsumcyjnych w powiecie sądowym wielickim z wyłączeniem gminy Lednicy niemieckiej i Zabawy na lat 4 t. j. od 1. stycznia 1901 do 31. grudnia 1904, odbędzie się dnia 31. sierpnia 1900 w godzinach urzędowych przed południem do godziny 12 w biurze Magistratu tutejszego druga publiczna licytacja za pomocą ofert pisemnych.

Jako cenę wywołania ustanawia się obecnie pobierany czynsz dzierżawny a mianowicie:

a) z dzierżawy prawa propinacji kwotę	20.000 K. — h.
b) z dzierżawy prawa poboru opłat gmin. od wprowadzonych w obręb miasta trunków	22.337 " 08 "
c) za prawo poboru opłat krajowych konsumcyjnych	9.000 " — "
Razem	51.337 K. 08 h.

od której wyżej licytować się będzie.

Oferta wniesiona zaopatrzona stemplem na 1 kor. winna zawierać:

a) wysokość ofiarowanego czynszu dzierżawnego z prawa propinacji, z prawa poboru dodatku gminnego i z prawa poboru dodatku krajowego konsumcyjnego, ma być w każdej tej gałęzi osobno w ofercie wpisana słownie i cyframi;

b) wadium od ceny wywołania w wysokości 10% ma być albo w gotówce lub w papierach publicznych wartościowych według nominalnej wartości do oferty dołączone;

c) oświadczenie oferenta, że mu warunki licytacyjne dokładnie są znane i że się tymże w zupełności poddaje wpisane i własnoręcznym podpisem zaopatrzone;

d) nareszcie, jeżeliby dzierżawca nie mieszkał w Wieliczce, ma być w ofercie dokładny adres zamieszkania podany.

Oferty według tej formy sporządzone będą w dniu wyżej wymienionym do godziny 12-tej w południe przez komisję licytacyjną przyjmowane.

Według tej formy nie sporządzone i później wniesione oferty nie będą uwzględnione.

Reszta warunków licytacyjnych może być w kancelaryi Magistratu każdego czasu w godzinach urzędowych przeglądana.

Magistrat król. wol. gór. miasta

Wieliczka, dnia 7. sierpnia 1900.

Burmistrz:

Dr. Z. Micyński.

L. cz. E. XVII 1142,98 (52) (6812 1-3)

Ogłoszony w nr. 170, 171 i 172 edykt licytacyjny realności pod lkons. 305³/₄ prostuje się ten sposób, że licytacja tej realności odbędzie się nie dnia 29. lecz 26 września 1900 godz. 10 rano w sali nr. I tutejszego sądu.

C. k. Sąd powiatowy, S. I., Oddział XX.
Lwów, 2. sierpnia 1900.

L. 1520 (6606 1-2)

A W I Z O.

Zwraca się uwagę na obwieszczenie c. i k. Ministerstwa wojny oddział 13, l. 1520 z dnia 27. lipca 1900, dotyczące się zaopatrzenia wojska w przedmioty ubiorowe i zbrojowe ze skóry na rok 1901 w drodze drobnego przemysłu w dzienniku L. 184 dnia 12. sierpnia 1900 ogłoszone.

Lwów, w sierpniu 1900.

Z c. i k. Intendantury 11 korpusu.

Konkurs.

L. 391.

Celem stałego obsadzenia posad nauczycielskich ogłasza się niniejszym konkurs:

I. Na posadę młodszego nauczyciela szkoły 5-klasowej mieszanej w Bohorodczanach. Język wykładowy polski. Od kompetentów wymagane jest uzdolnienie do udzielania nauki języka niemieckiego jako przedmiotu naukowego. Do posady tej przywiązane są pobory III. klasy plac.

II. Na posadę młodszego nauczyciela (ki) szkoły 2-klasowej w Bohorodczanach Starych. Język wykładowy ruski.

III. Na posady samoistne w szkołach 1-klasowych w Babezcu, Bitkowie, Chmielówce, Grabowcu, Hlebówce, Horocholinie I., Jabłonce, Kosmaczu, Kryczce, Lesiówce, Maniawie, Markowej, Niewoczyźnie, Pochówce, Porohach, Rakowcu i Staruni.

Do posad pod II. i III. przywiązane są pobory IV. klasy plac.

Oprócz tych posad jest do obsadzenia kilka wolnych posad nadetatowych. Wszystkie z językiem wykładowym ruskim.

Podania należyce udokumentowane należy wnosić do pośrednictwem swej władzy przełożonej do c. k. Rady szkolnej okręgowej w Bohorodczanach najdalej do dnia 15. września 1900.

Z c. k. Rady szkolnej okręgowej.

Bohorodczany, dnia 15. lipca 1900.

L. 614.

C. k. Rada szkolna okręgowa w Zbarażu ogłasza konkurs celem stałego obsadzenia posad nauczycielskich:

I. W szkole 6-klasowej męskiej w Zbar-

rażu na posadę młodszego nauczyciela z poborami III. klasy plac.

II. W szkołach 1-klasowych z poborami IV. klasy plac i wolnym mieszkaniem w Dobrowodach, Hnilczkach, Jacowcach (174 K w naturaliach), Klimkowcach, Szelpakach (202 K w naturaliach), Starym Zbarażu.

Od kandydatów starających się o posadę pod I. wymaga się prócz kwalifikacji w obu językach krajowych także uzdolnienia do udzielania nauki języka niemieckiego.

Podania należyce udokumentowane wnoszą się do pośrednictwem swych władz przełożonych do tutejszej c. k. Rady szkolnej okręgowej w terminie do dnia 15. września b. r.

Zbaraż, dnia 16. lipca 1900.

L. 393 (6808 1-3)

Ogłoszenie konkursu.

Przy c. k. państwowej szkole przemysłowej we Lwowie jest z początkiem roku szkolnego 1900/1901 do obsadzenia jedna posada asystenta dla rysunków zawodowych i budowniczych.

Do posady tej, która nadana będzie na przeciąg lat dwóch, przywiązana jest roczna remuneracja w wysokości 1200 koron.

Od kandydatów wymaga się ukończenia studiów politechnicznych na wydziale budownictwa.

Podania zaopatrzone w odnośne świadectwa z odbytej nauki, metrykę urodzenia i krótki opis przebiegu życia, oraz świadectwo moralności, wnoszą się do Dyrekcji c. k. państwowej szkoły przemysłowej we Lwowie najpóźniej do dnia 31. sierpnia 1900.

Dyrekcja c. k. Państwowej szkoły przemysłowej.

Lwów, dnia 10. sierpnia 1900.

L. 2443 (6846)

K o n k u r s.

W etacie sług c. k. Zarządów salinarnych opróżniona została posada starszego dozorey kopalni, ewentualnie posada starszego sztajgra, względnie posada sztajgra

Pobory z temi posadami połączone, są wymienione w „statucie poborowym” c. k. Ministerstwa skarbu z dnia 24. listopada 1899 l. 53.111 udzielenem rozporządzeniem c. k. galicyjskiej krajowej Dyrekcji skarbu z dnia 7. grudnia 1899 l. 133.302 mianowicie:

1. Z posadą starszego dozorey kopalni placu I. klasy rocznych 1400 K. z prawem posunięcia po 5 latach do wyższych stopni 1500 i 1600 K., z posadą starszego sztajgra placu II. klasy rocznych 1100 K. i pięciolateczkami 1200 i 1300 K., z posadą sztajgra placu III. klasy rocznych 800 K. i pięciolateczkami 1000 K.,

2. dodatek aktywalny w unormowanych

ces. rozporządzeniem z dnia 19 sierpnia 1899 (dz. u. p. Nr. 159) §. 10 procentach płacy,

3. ewentualny dodatek starszeństwa wedle §. 5 wyżej przytoczonego ces. rozporządzenia w rocznej kwocie 100 względnie 200 K.,

4. ekwiwalent na ubiór służbowy rocznych 50 K.

5. systemizowany deputat soli,

6. upoważnienie do zakupienia dla własnego domowego użytku za pół ceny zakładowej ze składów salinarnych węgla kopalnego rocznie do wysokości 67 q.

7. bezpłatna opieka lekarska i medykamentu wedle obowiązującego statutu,

8. służbowe pomieszczenie bezpłatne tylko wtenczas udzielone zostanie, jeżeli jest do dyspozycji i jeżeli przełożony c. k. zarząd salinarny uzna za potrzebne, by dotyczący sługa mieszkał w pobliżu pewnego zakładu manipulacyjnego.

Ubiegający się o wymienione posady, mają wnieść najdalej do 15 września 1900, podania w przepisanej drodze do podpisanego c. k. Zarządu salinarnego, wykazując, że za dośrodek uczynili obowiązkowi stawienia się do wojska, względnie służbie prezeneynej, że do kładnie władają po polsku i niemiecku w mowie i piśmie, że ukończyli szkołę górniczą, a świadectwem lekarza salinarnego, że są zupełnie zdrowi i do służby kopalnianej zdolni.

Należyce kwalifikowanym i certyfikowanym podoficerom przysługują pierwszeństwo przed innymi kompetentami.

Od kompetenta ze służby prywatnej, wymagana będzie w razie uwzględnienia jego podania, służba na próbę przez 1 rok. Gdyby z tej służby próbnej przełożony Zarząd nie był zadowolony, nastąpi po roku, względnie i wcześniej, tegoż uwolnienie ze służby salinarniej.

C. k. Zarząd salinarny.

Wieliczka, dnia 12. sierpnia 1900.

L. 1289

(6768 2-3)

Konkurs.

Zwierzchność gminy Jaryczowa nowego rozpisuje konkurs na posadę lekarza miejskiego z placą roczną 600 kor.

Do lekarza miejskiego należy także oględziny bydła, mięsa i ciał pośmiertnych. Lekarz miejski obowiązany jest udzielać biednym pomocy lekarskiej bezpłatnie.

Od kandydata wymaga się dyplomu doktora wszech nauk lekarskich i świadectwa odbytej 2-letniej praktyki lekarskiej.

Podania udokumentowane wnieść należy do Zwierzchności gminnej najdalej do dnia 21 września 1900.

Zwierzchność gmina.

Jaryczów nowy, 10 sierpnia 1900.

L. 2621

(6847 1-3)

Konkurs.

W myśl uchwały Rady gminnej miasta Oświęcimia z dnia 10 sierpnia 1900 l. 2621, rozpisuje się niniejszym konkurs celem obsadzenia posady sekretarza gminnego i kasyera w jednej osobie przy urzędzie gminnym miasta Oświęcimia, z placą roczną 1600 koron, dodatkiem służbowym w kwocie 200 koron i dwoma pięciolateczkami po 100 kr.

Kompetujący o tę posadę wykazać się mają:

1. obywatelstwem austriackim,
2. świadectwem z egzaminu na sekretarza gminnego, przepisane go rozporządzeniem Wydziału krajowego z dnia 20 maja 1893 l. 25.422 Dz. ust. i rozp. kraj. nr. 88 i świadectwem egzaminu z rachunkowości państwowej i ogólnej.
3. świadectwem z jednorocznej praktyki przy rządowych lub autonomicznych władzach administracyjnych,
4. świadectwem zdrowia,
5. świadectwem moralności i nieskazitelnego charakteru,
6. biegłością polskiego i niemieckiego języka w słowie i piśmie.
7. metryką urodzenia z nieprzekroczonym 40 roku życia.

Posada powyższa nowo wstępującym nadana zostanie na rok prowizorycznie, zaś po roku zadowolniającej służby nastąpi stabilizacja.

Pierwszeństwo otrzymają kandydaci, którzy wykazają się osiągnięciem wyższem wykształceniem.

Podania wnoszą się najpóźniej do końca września 1900 na ręce Zwierzchności gminnej w Oświęcimie.

Przyjęcie ze względu na połączony urząd kasyera gminnego nastąpi za złożeniem kaucyi w kwocie 1200 koron.

Magistrat miasta.

Oświęcim, dnia 13 sierpnia 1900.

Burmistrz.

Upadłości.

L. cz. S. 3/00 201 k. k. (6733 3-3)

O g ł o s z e n i e.

W sprawie konkursowej Towarzystwa wzajemnego kredytu w Sędzišzwowie do likwidacji zgłoszonych dotąd i jeszcze zgłosić się mogących wierzytelności, wyznacza się termin na 22. sierpnia 1900 godz. 9 rano w biurze Nr. 4.

Ropczyce, 7. sierpnia 1900.

Komisarz konkursowy.

Kuratele.

L. cz. L. 18/00 4 (6736 2-3)

Atoniego Ruczaka z Wyszatyce uznanego za marnotrawcę, kuratorem ustanowiono Wojciecha Musaka w Wyszatyce.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział V.

Przemysł, dnia 21. lipca 1900.

L. cz. P. 21/00 11 (6708 2-3)

W miejsce zmarłego Oleksy Makowejczaka, ustanowiono Wasyla Oryszczuka z Tułukowa kuratorem dla marnotrawcy Wasyla Mokrija Michajła z Tułukowa.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział I.

Zabłotów, dnia 18. lipca 1900.

L. cz. P. 127/00 2 (6731 2-3)

Fedzio Syczyk z Toustobab uznany marnotrawcą a kuratorem jego Jan Listwan z Toustobab

C. k. Sąd powiatowy, Oddział III.

Podhajce, dnia 12. czerwca 1900.

L. cz. L. 13/00 4 (6697 2-3)

Tymko Bojczuk syn Kieryży z Mościsk, uznany umysłowo chorym, kuratorem Damian Sorochty z Mościsk.

C. k. sąd powiatowy, Oddział VI.

Kałuż, 8. maja 1900.

L. cz. IV 316,96 12 (6704 2-3)

Marya Pocian córka Marcina z Tarnowicy polnej umysłowo chora.

Kuratorem Spirydion Pocian z Tarnowicy polnej.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział V.

Tłumacz, dnia 17. lipca 1900.

L. cz. L. 3/00 6 (6730 2-3)

Fedko Socha z Kuryłówki uznany został marnotrawcą a kuratorem tegoż ustanowiony Jan Krzywka z Kuryłówki.

C. k. Sąd powiatowy.

Leżajsk, dnia 6. czerwca 1900.

Rozmaite obwieszczenia.

L. cz. IX. 1121/97 52/XII. (6401 3-3)

C. k. Sąd powiatowy cywilny w Krakowie podaje do wiadomości, że dr. Teofil Szotowicz zmarł 19. stycznia 1897 w Czarnewsi, bez pozostawienia ostatniej woli rozporządzenia.

Gdy miejsce pobytu Kazimierza Szotowicza, Jana Szotowicza, Franciszka Szotowicza nie jest znane, wzywa się ich, by w przeciągu 3 miesięcy, licząc od daty tego edyktu zgłosili się w sądzie i wnieśli oświadczenie do spadku, gdyż w przeciwnym razie, zostanie przeprowadzony przewód spadkowy ze zgłaszającymi się spadkobiercami i z ustanowionym dla nich kuratorem p. dr. Tadeuszem Kwiecińskim, adw. w Krakowie.

Kraków, 24. czerwca 1900.

L. cz. T. 5/00 1 (6480 3-3)

C. k. Sąd obwodowy w Jasle podaje do wiadomości, że na żądanie Mirosława Mereny zezwolił na wdrożenie postępowania amortyzacyjnego względem wrzeczko przez tegoż zagubionej karty wkładowej jasielskiej kasy oszczędności oznaczonej Nr. 5103 na rzecz Mirosława Mereny wystawionej a na kwotę 203 kor. 41 hal. opiewającej i wzywa niniejszym edyktem posiadacza tejże karty, aby w przeciągu 6 miesięcy od dnia ogłoszenia niniejszego edyktu po raz pierwszy w dzienniku urzędowym Gazety lwowskiej licząc, tem pewniej pretensje swe do tejże zgłosił, ileż w razie przeciwnym karta wkładowa powyżej opisana na żądanie ponowne prośbą tegoż umorzona uznana zostanie.

C. k. Sąd obwodowy, Oddział IV.

Jasło, dnia 3. lipca 1900.

L. cz. C. 220/00 1 (6779 2-3)
Przeciw niewiadomym z miejsca pobytu spadkobiercom s. p. Adolfa Marszyckiego a to: Wandzie z Chumickich Swiechto, Stanisławowi Chumickiemu, Kamili Chumickiej, Klementynie Niżankowskiej, tudzież Wandzie, Ewelinie, Maryi Emilii, Władysławowi i Julianowi Niżankowskim wniosł Jędrzej Sak skargę o uznanie prawa własności do parcel gr. 1505 whl. 401 gminy katastralnej Budzanów.

Audycyę do rozprawy wyznaczono na września 1900 o godz. 8 rano.

Ustanowiony dla strzeżenia praw powołanych kurator p. Konstanty Widawski e. notaryusz w Budzanowie będzie ich zastępował dopóki się w sądzie nie zgłoszą lub pełnomocnika nie ustanowią.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II. Budzanów, dnia 1. sierpnia 1900.

L. cz. C. I 129/00 (1) (6791 2-3)

Przeciw Józefowi Kozięj, byłemu sekretarzowi gminnemu i oglądaczowi bydła w Oleszyczach, którego miejsce pobytu jest nieznane, wniesionym został do c. k. Sądu powiatowego, oddział I w Lubaczowie przez gminę Oleszycze miasto zastąpioną przez burmistrza Kornela Flutowskiego pozew o zapłatę kwoty 240 kor.

Na podstawie pozwu wyznaczono audycyę do ustnej rozprawy procesowej na dzień 11. września 1900 godz. 9 rano w sali nr. 10.

Celem strzeżenia praw niewiadomego z miejsca pobytu Józefa Kozięja ustanawia się p. Józefa Howorkę adw. w Lubaczowie kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie niewiadomego z miejsca pobytu w rzeczonyj sprawie na jego koszt i niebezpieczeństwo, dopóki on w sądzie się nie zgłosi lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział I. Lubaczów, dnia 4. lipca 1900.

L. cz. T. II 2/99 4 (6542 2-3)

S. p. Annie Teofilii 2 im. z hr. Krasickich Drohojewskiej w Tomaszwicach toczącej się przed c. k. sądem obwodowym w Tarnowie w sprawie amortyzacji zaginionego z posiadania Rebecki 10 Kroo 20 Blausteinowej wekslu z daty Tomaszwice 22 września 1862 na kwotę 1200 zł. opiewającego przez Annę Teofilę 2 im. hr. Drohojewską akceptowanego ma być doręczona uchwała z dnia 7. listopada 1899 l. cz. T. II. 2/99 1, którą wdrożono postępowanie amortyzacyjne.

Ponieważ niewiadomo gdzie spadkobiercy i inni prawonabywcy sp. Anny Teofilii 2 im. hr. Drohojewskiej przebywają, ustanawia się w celu strzeżenia ich praw, kuratora w osobie pana adw. dr. Psarskiego w Tarnowie.

Tenże kurator zastępywać ich będzie w rzeczonyj sprawie na ich koszt i niebezpieczeństwo, dopóki oni w sądzie się nie zgłoszą lub pełnomocnika nie zamianują.

C. k. Sąd obwodowy, Oddział II. Tarnów, dnia 27. lipca 1900.

L. cz. Cm. II 3/00 3 (6500 3-3)

Nieobecnym Abrahamowi Izakowi Weithorn i Róży Weithorn przedtem w Zamarstynowie ma być doręczony nakaz zapłaty z dnia 12. czerwca 1900 l. cz. Cm. II 3/00 1 wskutek prośby Towarzystwa wzajemnego kredytu we Lwowie na sumę 1300 kor.

Ustanowiony dla strzeżenia praw Abrahama Izaka i Róży Weithorn kuratorem adw. dr. Marcin Samuel Horowitz we Lwowie będzie ich zastępował dopokąd się w sądzie nie zgłoszą lub pełnomocnika nie ustanowią.

C. k. Sąd krajowy cywilny, Oddział II. Lwów, dnia 27. lipca 1900.

L. cz. A. 309/98 2 (6462 3-3)

Dla nieznaney z miejsca pobytu Rysi West, zam. Glasgar, ustanawia się kuratorem c. k. notaryusza p. Włodzimierza Lewickiego w Kozowej, a ją wzywa się edyktami w myśl §. 131 pat. niezp. do zgłoszenia się po spadku niniejszy w przeciągu jednego roku.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział I. Kozowa, dnia 4. grudnia 1898.

L. cz. IV 235/88 7 (6438 3-3)

C. k. Sąd powiatowy w Stryju podaje do wiadomości, że po zmarłym w Dołhołuce 3 października 1877 z pozostawieniem kodycyli Ignacym bar. Kannenwurflie nie wszyscy spadkobiercy tego spadku są wiadomi, przeto ustanawia sąd tutejszy jako władza spadku pertraktujca kuratora spuszczyn w osobie p. dr. Oleśnickiego adwokata w Stryju i wzywa dziecięć niewiadomych z urzędu za pomocą edyktu z tem ostrzeżeniem, iż zgłoszą się mają w przeciągu roku jednego, oraz wniesić oświadczenie się dziedzicami, w przeciwnym bowiem razie spadek zostanie pertraktowanym z tymi, którzy się oświadczyli dziedzicami, oraz tytuł swego prawa dziedziczenia wykażali i będzie w miarę ich roszczeń przyznany, zaś część spadku nieobjęta lub jeżeli nikt się nie oświad-

czy dziedzicem, cały spadek zostanie zabrany przez Państwo jako bezdziedziczny.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział III. Stryj, 27. stycznia 1900.

L. cz. IV 207/94 3 (6509 3-3)

C. k. Sąd obwodowy w Kołomyjach na skutek wezskazania o uznanie Maryi Piaseckiej zamężnej Klein za zmarłą ogłasza, że Marya Klein urodzona Piasecka z Myślenic córka Jędrzeja i Zofii ze Schlaków Piaseckiej urodzona dnia 13 września 1820 około 60 lat temu wydalila się z Myślenic do Kut, gdzie dnia 18 stycznia 1846 wyszła za mąż za Filipa Georga Kleina z zawodu kapelusznika, następnie w roku 1866 z Kut w niewiadome miejsce się wydalila i dotąd o jej życiu i miejscu pobytu niema żadnej wiadomości, a oraz wzywa się każdego, ażeby sądowi lub jej kuratorowi ustanowionemu w osobie adw. dr. Hauslicha w Kutach o niej dał wiadomość tem pewniej, ileże po bezskutecznym upływie roku od dnia trzeciego umieszczenia tego edyktu w Gazecie, sąd wyda rozstrzygnięcie na wniesioną prośbę o uznanie jej za zmarłą.

C. k. Sąd obwodowy, Oddział IV. Kołomyja, dnia 7. lipca 1900.

L. cz. T. 41/00 2 (6432 3-3)

Wzywa się posiadacza 4 1/2 procentowej książeczki wkładowej miejskiej kasy Oszczędnosci w Bochni Nr. 11 589 tom XIX pag. 338 na 160 kor. na imię Heubergera opiewającej, aby takową przed upływem 6 miesięcy licząc od dnia ostatniego ogłoszenia edyktu w urzędowej Gazecie lwowskiej tem pewniej w tut. sądzie okazał, ileże po upływie powyższego terminu powołana książeczka wkładowa na ponowne żądanie podającego Dawida Heubergera za umorzoną uznana zostanie.

C. k. Sąd krajowy, Oddział VI. Kraków, dnia 27. czerwca 1900.

L. 81.970.

O b w i e s z c z e n i e.

Król. węgierskie Ministerstwo rolnictwa rozporządzeniem z 9. sierpnia b. r. 64.624 wzbronilo przywozu do Węgier świń z galicyjskich politycznych powiatów Brzozów, Drohobycz, Gorlice, Jasło, Sambor z powodu zawleczenia pomoru.

Co się podaje do powszechnej wiadomości wskutek reskryptu c. k. Ministerstwa spraw wewnętrznych z 11. sierpnia b. r. 29437.

Z c. k. Namiestnictwa. Lwów, dnia 15. sierpnia 1900.

L. cz. C. II. 76/00 (6824)

Przeciw nieobecnemu Józefowi Orszulakowi, wniosł Konstanty Tylka z Nowego Bystrago pozew o zeznanie do intabulacji zdolnego kontraktu kupna sprzedazy.

Audycyę do rozprawy wyznaczono na dzień 20. września 1900 godzina 9 rano w biurze Nr. II.

Ustanowiony dla strzeżenia praw powołanego kurator adw. dr. Massatsch w Czarnym Dunajcu, będzie go zastępywał dopokąd się w sądzie nie zgłosi lub pełnomocnika nie ustanowi.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II. Czarny Dunajec, dnia 30. lipca 1900.

L. cz. C. I. 109/00 1 (6737 1-3)

Przeciw nieobecnemu Pawłowi Iwaszków ze Streptowa, wniosł Iwan Kafuk, rolnik ze Streptowa pozew o zapłatę sumy 220 kor.

Pierwsza audycyę odbędzie się dnia 4. września 1900 godz. 9 przed południem w biurze Nr. I.

Ustanowiony dla strzeżenia praw powołanego kuratorem Mikołaj Nos ze Streptowa będzie go zastępywał, dopokąd się w sądzie nie zgłosi, lub pełnomocnika nie ustanowi.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział I. Kamionka str., 24. lipca 1900.

L. cz. C. 145/00 1 (6840)

Przeciw Katarzynie Antosz, której miejsce pobytu jest nieznane, wniesionym został do tutejszego sądu przez Wasyla Antosza, syna Olecha, sługę skarbowego w Cieplicach pozew o uznanie prawa własności do 33/90 części realności whl. 12. gm. Cieplice, unie ważnienie wpisu i oddanie tych części realności.

Na podstawie pozwu tego wyznaczono audycyę na dzień 17. września 1900 o 9 przed południem.

Celem strzeżenia praw Katarzyny Antosz, ustanawia się Onyszka Fedurka w Cieplicach kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie Katarzynę Antosz w rzeczonyj sprawie na jej koszt i niebezpieczeństwo, dopóki ona sama w sądzie się nie zgłosi lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział I. Sieniawa, dnia 17. lipca 1900.

L. cz. C. VI. 64/00 1 (6838 1-3)

Przeciw Michałowi Federkiewiczowi, którego miejsce pobytu jest nieznane, wniesionym został do c. k. Sądu powiatowego w Leżajsku przez Józefa Pietraszka pozew o własność parc. grunt. 6937, 6938, 6939, 6940, 6941, 6942 wchodzących w skład realności lwh. 797 w Sarnynie.

Na podstawie pozwu wyznaczono termin do rozprawy na dzień 31. sierpnia 1900 o godz. 9 rano.

Celem strzeżenia praw Michała Federkiewicza, ustanawia się P. adw. dra Grychowskiego w Leżajsku, kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie Michała Federkiewicza w rzeczonyj sprawie na jego koszt i niebezpieczeństwo, dopóki on w sądzie się nie zgłosi lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział III. Leżajsk, dnia 24. lipca 1900.

L. cz. C. II. 220/00 2 (6836)

Przeciw Gerschonowi Schmidtowi, którego miejsce pobytu jest nieznane, wniesionym został do c. k. sądu powiatowego w Jarosławiu przez Judę Ringlera, kupca w Tarnowie pozew o zapłatę kwoty 255 kor. zpn.

Na podstawie pozwu wyznacza się audycyę do ustnej rozprawy procesowej na dzień 1. września 1900 o godz. 8 sala Nr. 16.

Celem strzeżenia praw powołanego, ustanawia się P. adw. dra Segala w Jarosławiu, kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie powołanego w rzeczonyj sprawie na jego koszt i niebezpieczeństwo, dopóki on sam w sądzie się nie zgłosi lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II. Jarosław, dnia 25. czerwca 1900.

L. cz. C. II. 430/99 9 (6821)

Przeciw Zygmunтови, Bronisławowi, Henrykowi, Władysławowi i Stanisławowi Zagórskim, których miejsce pobytu jest nieznane, wniesionym został do c. k. sądu powiatowego S. II. we Lwowie przez dra Józefa Smolke we Lwowie pozew o ustalenie nie przysługującego masie spadkowej po sp. Kleonie czyt. Kleofasie Zagórskim prawa do przechowanej w depozycyę sądu krajowego we Lwowie gotówki 331 złr. 52 ct.

Na podstawie pozwu wyznacza się audycyę do ustnej rozprawy procesowej na dzień 29. sierpnia 1900 o godz. 8 przed południem.

Celem strzeżenia praw powyższej wymienionych pozwanych, a z miejsca pobytu niewiadomych, ustanawia się P. adw. dra Władysława Daisenberga we Lwowie, kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie pozwanych w rzeczonyj sprawie na ich koszt i niebezpieczeństwo, dopóki oni w sądzie się nie zgłoszą lub pełnomocnika nie zamianują.

C. k. Sąd powiatowy, S. II., Oddział II. Lwów, dnia 12. lipca 1900.

L. cz. C. II 8/00 1 (6827 1-3)

Przeciw nieobecnemu Jacentemu Stryczuli wniosła Anna Stękała z Cichego pozew o 675 kor.

Audycyę do rozprawy wyznaczona na dzień 13. września 1900 godz. 9 rano w biurze nr. II.

Ustanowiony dla strzeżenia praw powołanego kurator adw. dr. Massatsch w Czarnym Dunajcu będzie go zastępywał dopokąd się w sądzie nie zgłosi lub pełnomocnika nie ustanowi.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II. Czarny Dunajec, dnia 3. sierpnia 1900.

L. cz. Firm. 289/00 (6537)

O g ł o s z e n i e.

C. k. Sąd obwodowy jako handl. w Brzeżanach ogłasza, że wskutek polecenia z dnia 5 lipca 1900 l. firm. 262, wpisano dnia 12 lipca 1900 w r. j. dla spółek gospodarczych i zarobkowych T. I. pag. 199 poz. 52 firmę „Towarzystwo kredytowe w Bursztynie, stowarzyszenie zarejestrowane z ograniczoną poręką“, po niemiecku „Credit-Verein in Bursztyn, registrirte Genossenschaft mit beschränkter Haftung“ z następującymi postanowieniami statutu:

a) Towarzystwo to opiera się na statutach z dnia 28 czerwca 1900; czas trwania jest nieograniczony,

b) Przedmiotem stowarzyszenia jest dostarczenie swoim członkom pieniędzy na umiarkowany procent zap. mocą wspólnego kredytu wszystkich członków,

c) Zarząd stowarzyszenia sprawuje dyrekcya, składająca się z trzech członków, oraz Rada nadzorcza, składająca się z pięciu członków,

d) Do ważności zobowiązania w obec trzecich potrzeba podpisu urzędującego dyrektora i jeszcze jednego z członków dyrekcji,

e) Wysokość udziału każdego członka ustanawia się na 100 koron; jeden członek może mieć więcej udziałów, a każdy członek odpowiada za obowiazanie stowarzyszenia w

obec osób trzecich do pięciokrotnej wysokości swego udziału,

f) Wszelkie ogłoszenia stowarzyszenia mają nastąpić plakatami. zaś ogłoszenia co do zwołania ogólnego zgromadzenia także jednorazowym ogłoszeniem w jednym z dzienników krajowych,

g) Ze w końcu na odbytem dnia 28. czerwca 1900 walnym zgromadzeniu członków rzeczonyj stowarzyszenia, wybrani zostali panowie: Abraham Babad, Abraham Frisch i Hersch Schlesinger, kupcy w Bursztynie zamieszkalni na członków dyrekcji tego stowarzyszenia na przeciąg lat sześciu.

Podanie z 2. dokum. oryg. przechowano w ks. zał. poz. 179.

Brzeżany, dnia 24. lipca 1900.

L. cz. Firm. 411/00 (6545)

O b w i e s z c z e n i e.

C. k. Sąd obwodowy jako handlowy w Tarnopolu ogłasza, że wpisano w rejestr handlowy dla firm pojedynczych firmę M. Niemcewskiego przedsiębiorstwo aptekarskie w Borszczowie.

Tarnopol, dnia 7. lipca 1900.

(6583 1-3)

O b w i e s z c z e n i e.

P. dr. Karol Czerny adw. we Lwowie ustanowiony został substytutem zmarłego dnia 2. czerwca 1900 adw. we Lwowie s. p. dr. Marcelego Dziubińskiego.

Z Wydziału Izby Adwokatów. Lwów, dnia 2. czerwca 1900.

L. cz. Cw. IV. 2637/98 22 (6562)

Panu dr. Bolesławowi Madejskiemu, w sprawie toczącej się przed c. k. sądem kraj. jako handlowym we Lwowie przeciw niemu o 9200 koron ma być doręczoną uchwała z dnia 7. kwietnia b. r. l. cz. poz. 13.

Ponieważ niewiadomo, gdzie p. dr. Bolesław Madejski przebywa, ustanawia się w celu strzeżenia jego praw, kuratora w osobie p. dr. Adama Borysiewicza adw. we Lwowie, który go zastępywać będzie w rzeczonyj sprawie na jego koszt i niebezpieczeństwo, dopóki on w sądzie nie zgłosi lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k. Sąd krajowy jako handlowy, Oddział IV. Lwów, dnia 28. lipca 1900.

G. Z. Firm. 418/00 (6544)

K U N D M A C H U N G.

Vom k. k. Kreis- als Handels-Gerichte zu Tarnopol wird bekannt gemacht, dass in Register für Gesellschaft-firmen die Firma „Pinkas Lamm & Co Vermahlungs- und Mahlverschleiss-Gesellschaft in Zaleszczyki“, offene Handels-Gesellschaft, begonnen am 1. August 1898 mit dem Wohnsitz in Zaleszczyki, geschlossen zwischen Pinkas Lamm, Aron Fröhlich, Abraham Horowitz und Benjamin Haber. Geschäftsleute in Zaleszczyki, von denen nur dem Pinkas Lamm das Vertretungsrecht und Zeichnung der Firma zusteht, eingetragen wurde.

Tarnopol, am 7. Juli 1900.

L. cz. Firm. 223/00 (6588)

O b w i e s z c z e n i e.

C. k. Sąd obwodowy Oddział V. jako handlowy w Rzeszowie zarządził wpisanie w rejestrze handlowym dla stowarzyszeń zarobkowych i gospodarczych przy firmie „Tow. produkcyjne i handlowe w Łańcucie, stowarzyszenie zarejestrowane z ograniczoną poręką“, że na walnym zgromadzeniu członków tego stowarzyszenia w dniu 31. maja 1900 odbytem 1) zmieniono firmę tego stowarzyszenia na nową firmę „Towarzystwo handlowe w Łańcucie, stowarzyszenie zarejestrowane z ograniczoną poręką“,

2) zmieniono treść statutu stowarzyszenia w §§. 1, 13, 19, 21 i 72.

Rzeszów, dnia 21. lipca 1900.

L. cz. E. III. 710/98 40 (6627)

W sprawie Wolfa Rosnera i Sary Estery 2 im. Rosner we Lwowie przeciw spadkobiercom bł. p. Fischla Leiby Bernharda a to Racheli Bernhard, Ryfke Jittes Bernhard, Beili Baszy Bernhard zam. Blaustein, Izakowi Bernhard i Chanie Glitli Bernhard we Lwowie o 7000 K. z pn., zastanawia się pozwoloną w myśl tus. uchwały z dnia 16 września 1899 l. cz. E. III 710/98 15 egzekucyę przez licytacyę realności pod l. k. 703 3/4 we Lwowie położonej wyk. hip. l. 626/III ks. gr. gm. kat. m. Lwowa objętej, wskutek wniosku ze strony Wolfa Rosnera i Sary Estery 2 im. Rosner z dnia 22 lipca 1900 E. III. 710/98 40 względem realności pod l. k. 703 3/4 we Lwowie położonej w h. l. 626/III ks. gr. gm. kat. m. Lwowa objętej.

C. k. Sąd powiatowy, S. I. Oddział XXI. Lwów, dnia 24. lipca 1900.

Drobne ogłoszenia

od wyrazu petitem 1 1/2 centa, tłustym
petitem 2 centy.

C. k. Sąd powiatowy w Fryszaku przyjmie od 1 września 1900 rutynowanego dytaryusza z miesięcznym wynagrodzeniem 60 koron. Fryszak dnia 10 sierpnia 1900. 6755

W wyższym niemieckim instytucie pa-
nieńskim rozpoczyna się kurs 2 wrze-
śnia. Pensyonarki i eksternistki zostają pod najdo-
godniejszymi warunkami przyjęte. Córki oficerów i
urzędników mają zniżenie. Objaśnień udziela do 20
sierpnia pani Mailas, Zimorowicza 12, Lwów.

Poszukuje się panny katolickiej
do biura. Wymagana znajomość
manipulacji kolejowej, specyjal-
nie sprzedaży biletów jazdy, obli-
czanie takowych etc. — Kaucya
potrzebna. Zgłoszenia do biura
w Pasażu Hausmana 1. 9, Lwów.

**Pracownia
sukien damskich**

nauka kroju francuskiego
Maryi Chomickiej
ul. Batoiego 32, I. p.

Wysiewki z najlepszych
herbat 1/2 kl. zł. 1.30 i 1.60
poleca handel herbaty i kawy

Edmunda Riedla we Lwowie.

Niniejszem zawiadamia się Ewę Tywo-
niak, córkę Mikołaja Tywonika z Ko-
bla Starego, aby się zgłosiła po spadek
po swej siostrze Tekli z domu Tywonik
żemnej Łoisz, która przed siedmiu
laty zmarła w Koblu Starym bezdzietną
i nie zostawiła rozporządzenia ostatniej
woli.

Dwupiętrowa kamienica
z południowym frontem w pobliżu miej-
skiego ogrodu, dyrekcji poczt, Wydziału
krajowego, politechniki, gimnazjum —
z wolnej ręki z wykluczeniem pośred-
nictwa do sprzedania. Bliższych infor-
macyj udziela L. S. Krogulski, zamie-
szkały pod nr. 58 A. przy ul. Sykstus-
kiej we Lwowie.

**Najtaniej
inseraty i ogłoszenia**

przyjmuje
do wszystkich bez wyjątku
dzienników miejscowych, za-
miejskowych i zagranicznych
Ajencya dzienników
Lwów, Pasaż Hausmana 1. 9.
Kosztorisy na żądanie gratis.

Maszyny do szycia poprawne Singera z
pierwszorzędnych fabryk, najdokładniej ure-
gulowane. Nożne od 27 do 65 zł. Ręczne od 25 do
48 zł. Gotówka 10 proc. taniej. Nauki szycia udzie-
la bezpłatnie. Warsztat mechaniczny. Naprawa ma-
szyn jak najstaranniejsza po cenach umiarkowanych
u **S. Wagnera**, ul. Wałowa 31 (róg Podwala).

„Glanzine“

prawnie ochron. pod nr. 9383 i nr. 9723
daje
**najpiękniejszą bieliznę
prasowaną**

Tabliczką Glanzine“ za 10 hal. w pół litrze
cieplej wodzie rozpuszczoną, prasuje się bez
wszelkich innych dodatków całkiem pewnie:
6 koszul średnich, 12 mankietów i 12 kołnierzy
tak ładnie jak nowe!

W tabliczkach po 10 hal. do nabycia prawie
we wszystkich sklepach korzennych, handlach
mydła i drogueryach.

Wyłączny fabrykant

Fritz Schulz jun.
Eger u. Lipsk.

polca
przeprowadzenia
w wozach patentowanych
koleją i w miejscu
ręcznie za staranną, szybką i rzetelną usługę.

**Nauka konnej jazdy i powożenia
Mickiewicza 18**

od 6-tej zrana do 10-tej wieczór
Właściciel **CHARLES LOISSET.**

Nauka jazdy dla pań i panów.

Wypożyczalnia wierzchowców
(godzina dla pań 1 zł., dla pań 1 zł. 50 ct.)
Kurs przygotowawczy jazdy konnej dla Pp.
jednorocznych ochotników, wstępujących w je-
sieni do kawalerii.

Tresura wierzchowców i koni pojazdowych,
jakoteż korektura zepsutych koni.
Zawsze znakomite objeżdżone wierzchowce
do sprzedaży.

Przeprowadzenia w patentowanych wo-
zach, uchylających potrzebę opakowa-
nia koleją, okrętem, drogą kołową
także w miejscu

Caro i Jellinek
spedytarzy

Lwów ul. Jagiellońska 22

Telefon 406. 26

Budapeszt. Arany Janca utca 34.
Wiedeń I., Börsengasse 9.

Rok założenia 1878.

Magazyn specjalno-galanteryjny

pod firmą: „Magasin au bon Marché“

Kesmarky & Illes następcą

Władysław Ciecchulski

we Lwowie, róg placu Maryackiego i ul. Teatralnej
(dom kapitulny)

poleca w wielkim wyborze **nowości** w towarach galanteryjnych,
biżuterii — wyrobach ze skóry, drzewa i metalu — perfumeryi,
artykułach do podróży i wiele innych w zakres ten wchodzących.
Ceny stałe i nadzwyczaj umiarkowane.

Zarząd Towarzystwa akcyjnego Fabryki cukru w Satanowie
na Podolu rossyjskiem zawiadamia niniejszem, iż zagubione
pokwitowanie, wydane przez dyrektora Zarządu Wincentego
Brokła, na rubli 5000, złożonych przez Władysława Ma-
deyskiego na akcyje fabryki cukru w Satanowie, nie ma
żadnego znaczenia.

W roku 1900

każdy Prenumerator

TYGODNIKA ILLUSTROWANEGO

otrzymuje bez żadnej dopłaty

12 tomów dzieł SIENKIEWICZA

(jeden tom co miesiąc)

Dzieła Sienkiewicza wychodzą w nowym wydaniu, wyłącznie dla prenumeratorów
„Tygodnika Ilustrowanego“ i obejmują wszystkie powieści, nowele listy z podróży, jednym
słowem cały dorobek literacki tego znakomitego pisarza. Każdy tom tej biblioteki Sienkie-
wiczowskiej zawiera co najmniej 10 arkuszy druku pięknego, wyraźnego na bardzo dobrym
papierze. — Nadto w Tygodniku ciąg dalszy wielkiej powieści historycznej

Sienkiewicza „**KRYŻACY**“.

Dalej powieści i nowele na rok 1900:
B. Prusa, E. Orzeszkowej, A. Trzebawie-
ckiego, A. Graszewskiego, W. Reymonta,
Jordana.

Szkice i studia historyczne: A. Rembowski-
go, M. Dubieckiego, A. Kraushera.

W dziale artystycznym: rocznie przeszło
1200 ilustracji; znacznie powiększona ilość
reprodukcji kolorowanych, wśród których da-
my 12 obrazów kolorowych Br. Gombarze-
wskiego p. t. „Rok żołnierza“. W dodatku
powieściowym, powieści głoszących pisarzy
zagranicznych.

Prenumeratę ze Lwowa i całej Galicyi z Bukowiną przyjmują:

Główna Ekspedycya „Tygodnika Ilustrowanego“ Lwów Pasaż Hausmana 9

oraz wszystkie Księgarnie i Kantory pism.

Warunki prenumeraty „Tygodnika Ilustrowanego“ razem z dodatkiem powie-
ściowym w arkuszach i 12 tomami dzieł Henryka Sienkiewicza.

we Lwowie:
Kwartalne zł. 3.60
Półroczne zł. 7.20
Rocznie zł. 14.40

w Galicyi i Bukowinie wraz z przesyłką pocztową
Kwartalnie zł. 3.75
Półrocznie zł. 7.50
Rocznie zł. 15.—

Pragnący otrzymać dzieła Sienkiewicza w bardzo pięknej oprawie (z portretem
Sienkiewicza na okładce) dopłacają za tom tylko 20 ct., t. j. kwartalnie za 3 tomy 60
ct., półrocznie za 6 tomów 1 zł. 20 ct., rocznie za 12 tomów 2 zł. 40 ct., którą to należy
tość prosimy nadsyłać wraz z prenumeratą. — Pierwszych 12 tomów Sienkiewicza z roku
ubiegłego mogą nabywać nowi prenumeratoremie za opłatą zł. 6.50, w oprawie złr. 8.90
za 12 tomów. Ozdobne okładki do oprawiania półrocznych kompletów „Tygodnika“ złr.
1.90, z przesyłką zł. 2.10.

Nowi prenumeratoremie otrzymać mogą początek powieści Sienkiewicza
„**KRYŻACY**“ do Nowego Roku 1900 za dopłatą 1 zł. 50 ct.

Numera okazowo i prospekta wysyła gratis: Główna Ekspedycya „Tygodnika“
we Lwowie, Pasaż Hausmana 1. 9.

MELOMAN

miesięcznik muzyczno-nutowy.

Wychodzi w zeszytach, zawierających od 20—24 stronice nut.

„Meloman“ rozpowszechnia tylko wyborowe nowości muzy-
czne, daje rocznie 100 utworów melodyjnych, wdzięcznych do
gry lub do śpiewu.

Na treść każdego zeszytu złożą się 4—5 kompozycji salonowych na forte-
pian, 2—3 do śpiewu, po jednej: na skrzypce i do tańca. Utwór na 4 ręce będzie
zamieszony raz na kwartał.

Współpracownikowie „Melomana“: przyrzekli pp.: Adamowski W., Bar-
cwiłow St., Borkowski B., Dworzaczek A., Grossman L., Jofyko T., Konopasek F.,
Mazzyński P., Młynarski E., Münchhelmer A., Noskowski Z., Rózycki A., Rzepko W.,
Sonnensfeld A., Zelenki W. i wielu innych.

Niezależnie od utworów swajskich, Redakcyja, w miarę używania się war-
tościowych nowości zagranicznych, podaje takowe niezmiernie; tym sposobem
wydawnictwo to stanowić będzie: bibliotekę wyborowych utworów muzycznych,
niejednokrotnie wybranych i dosięgniętych pod względem trudności dla najszerszego ogółu,
interesującego się dobrą muzyką.

Redaktor i Wydawca: Leon Chojecki w Warszawie.
Cen. prenumeraty: we Lwowie i na prowincyi z przesyłką pocztową: kwartalnie
2 zł., półrocznie 4 zł., rocznie 8 zł.

Główny skład i ekspedycya „**MELOMANA**“ dla Galicyi:
Sokołowskiemu biuro dzienników we Lwowie Pasaż Hausmana 9.
Kompleta z roku zeszłego nabywać można o ile zapas starczy po cenie 8 zł.